

GEJIM

Posebna izdaja revije Narobe

EKSKLUZIVNO

Intervju s porno zvezdo

PONOSNO

50 let od prve parade ponosa

KEMSEKS

Od A do Ž

UTRINKI | PONOS | ZDRAVJE

PrEP | SEKS | KEMSEKS

KULTURA | ŠPORT | ZABAVA

Zaradi možnosti učinkovitega zdravljenja okužba s hivom danes ni več obsodba na smrt. Imajo pa ljudje, ki živijo s hivom, v primerjavi s tistimi, ki niso okuženi, večje tveganje za določene bolezni, ki so povezane s staranjem.

HIV**danes:****ŽIVETI
ŽIVLJENJE**

Razmišljaj o svoji prihodnosti in se o njej pogovori s svojim zdravnikom.

GEJM

posebna izdaja revije Narobe
številka 36

december 2018

Izdajatelj:

Društvo informacijski center Legebitra,
Trubarjeva 76a, 1000 Ljubljana
Zanj: Lana Gobec

Urednik:

Sebastjan Sitar

Uredništvo:

Eva Gračanin, Mitja Čosić, Mateja
Zobarič Trplan, Peter Štangelj,
Sebastjan Sitar

gejm@legebitra.si

Fotografija na naslovnici:

Uroš S. Abram

Na naslovnici:

Nejc Kovačič

Lektura:

Maruša Alice Rems

Oblikovanje:

Jan Vasilijević

Tisk:

Grafex, d. o. o.

Naklada:

800 izvodov

Revija je brezplačna.

Revija je nastala s finančno podporo
Ministrstva za zdravje in Mestne občine
Ljubljana. Za vsebino je odgovorno Društvo
kulturno, informacijsko in svetovalno središče
Legebitra in zanjo v nobenem primeru ne velja,
da odraža stališče Ministrstva za zdravje in
Mestne občine Ljubljana.



REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE



Delovanje, programe in projekte Društva
informacijski center Legebitra sofinancirata:
Študentska organizacija Univerze v Ljubljani
in Fundacija financiranje invalidskih in
humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji
– FIHO. Stališča organizacije ne izražajo stališč
FIHO in ŠOU Ljubljana.



Uvodnik

Ne znamo ti povedati, kako ponosni smo, da je v tvojih rokah že 4. številka revije GEJM. Prav ponos je bil vodilo in rdeča nit tokratne izdaje. Marsikdaj pozabimo, na kaj vse smo pravzaprav lahko ponosni, tako na individualni kot na družbeni ravni. Ponosni smo lahko na vse aktiviste, ki so se borili in se še vedno borijo, da imamo danes učinkovita zdravila za preprečevanje okužbe s hivom, da živimo v relativno sprejemajoči družbi, kjer lahko varno korakamo po ulici ob Paradi ponosa, se izpostavimo, proslavimo svobodo, ljubezen in raznolikost ter tudi izpostavimo vse tiste problematike, ki nas še čakajo v boju za popolno enakopravnost. Ponosni smo lahko na svoja podjetja, svoje osebne uspehe, ki jih dosežemo (kot nam je o tem povedal tudi Tim Kruger v intervjuju), ponosni smo lahko tako tudi na delo, ki ga opravljamo na področju zmanjševanja škode pri uporabnikih kemseksa, kar je bilo potrjeno tudi na mednarodni Chemsex konferenci v Berlinu. Ponosni smo lahko na svoje kuharske sposobnosti, ponosni smo lahko na naše kulturnike, športnike, glasbenike ... Ponosni smo lahko na to, kar smo in kar delamo.

Želimo ti prijetno branje!

Svoj izvod lahko sedaj pridobiš tudi po pošti.

www.narobe.si/gejm/gejm-po-posti

Vabimo k sodelovanju!

Vabimo vse ki bi vas zanimalo sodelovanje, da svoje prispevke, ideje, članke, intervjuje, žmohtne zgodbe, fетиše, reportaže, raznorazne slike s potovanj, prajdov, itd., ki so relevantni za skupnost GBT (geje, biseksualce in transpolne osebe) pošljejo na elektronski naslov gejm@legebitra.si.

Najboljše bomo seveda tudi objavili!

Spremljajte nas na družbenih omrežjih



revijagejm



gejm_magazine

GEJM je objavljen pod licenco Creative Commons.

Priznanje avtorstva–Nekomercialno–Deljenje pod enakimi pogoji 4.0 Mednarodna





STARANJE S HIVOM

Letošnji Legebitrin strokovni posvet je nosil naslov *Staranje s hivom – zagotavljanje kakovosti življenja starejših oseb, ki živijo s hivom*. Staranje s hivom je v zadnjih nekaj letih vedno bolj vidna tema, saj se populacija oseb, ki živijo s hivom, stara. »S staranjem pa se ne pojavljajo le izzivi, s katerimi se nasploh soočajo starejši, temveč tudi sinergijske posledice staranja in življenja s kronično in stigmatizirano okužbo, kar pomeni ne le več zdravstvenih težav, pač pa tudi socialne in psihološke posledice življenja s hivom, ki na žalost pri nas nikakor niso zanemarljive,« pravi Mitja Čosić, vodja letošnjega Legebitrinega posveta. Med povabljenimi je bil med drugim tudi Benjamin Collins, dolgoletni hiv aktivist in direktor organizacije International HIV Partnerships iz Londona, ki je poudaril pomen senzibilnega pristopanja k staranju s hivom, predvsem v smislu upoštevanja tega, da si s hivom na neki ravni vedno sam in se sam soočaš z nešteti vprašanji. Osebe s hivom se še vedno bojijo, da bodo zaradi okužbe izločene iz svojega socialnega okolja, deležne slabših storitev, da ne bodo našle partnerke oz. partnerja, da bodo žrtve nasilja in podobno. Na žalost se ne zgodi redko, tudi pri nas ne, da se te bojzani uresničijo. Gabriele Turel in Tomaž Vovko, specialista infektologije s Klinike za infekcijske bolezni in vročinska stanja UKC Ljubljana, sta poudarila, da so se že srečali s primeri diskriminacije pri dostopu do socialnovarstvenih storitev starejših oseb s hivom. Tudi Jaka Bizjak, sekretar Skupnosti socialnih zavodov Slovenije, je dejal, da bi se znale pojaviti težave pri dostopanju do socialnovarstvenih storitev za starejše s hivom, predvsem za moški del te populacije, zaradi že obstoječega problema prezasedenosti kapacitet v njihovih zavodih, čemur botruje relativno nizek delež zagotovljenih nastanitvenih mest za moške na nacionalni ravni (20–30 %). Hkrati je poudaril, da bi bilo v bližnji prihodnosti zagotovo dobrodošlo, da se osebje v njihovih zavodih



PREBIJMO MOLK O LGBT-TEMAH V ŠOLAH

Raziskave o vsakdanjem življenju gejev in lezbijk kažejo, da se mladi v Sloveniji vsaj enkrat srečajo z izkušnjo nasilja zaradi svoje spolne usmerjenosti. Raziskave so tudi pokazale, da gre to med drugim pripisati pomanjkljivi strokovni usposobljenosti učiteljc in učiteljev na področju preprečevanja nasilja. Število primerov diskriminacije in nasilja se povečuje tudi zaradi ozaveščenosti, da nasilje ni zgolj fizično, temveč poznamo tudi druge oblike nasilja (psihično, ekonomsko ipd.). Vsekakor se danes o tej tematiki tudi pogosteje govori na glas. O tej temi so spregovorili tudi na seminarju *Prebijmo molk o LGBT-temah v šolah*, ki sta ga v sodelovanju organizirali društvi Pina in Legebitra. O tematiki so razpravljali profesorji, ravnatelji in socialni delavci, med častnimi gosti je bila tudi nekdanja ministrica za izobraževanje, znanost in šport dr. Maja Makovec Brenčič. Namen seminarja je bil seznaniti udeležence z dobrimi praksami naslavljanja LGBT-tematik v šolah in tako narediti korak naprej proti nediskriminaciji skupnosti LGBT ter bolj strpni vzgoji mladih državljanek in državljanov.



KEMSEKS V BERLINU

Na letošnjem 2. Evropskem ChemSex Forumu so aktivno sodelovali predstavniki DrogArta, Legebitre in ŠKUC-a s predstavitevijo slovenskega programa *Kemseks* – program za zmanjševanje škode. Zabeležili so dobre prakse sorodnih organizacij, predvsem iz Anglije, Nemčije, Francije ter Nizozemske. Slovenski program *Kemseks* je zastavljen v skladu z evropskimi smernicami, ki narekujejo skupno sodelovanje organizacij, ki pokrivajo različna področja (droge, hiv zdravje, psihosocialno pomoč in razumevanje zgodovinskega okvira gejevske subkulture). Slovenija je na konferenci izstopala kot dobra praksa v smislu dostopnosti testiranja na hiv in ostale SPO v skupnosti ter s testirno točko za droge, kjer se uporabniki drog pred samo uporabo lahko prepričajo o njihovi sestavi, s čimer zmanjšujemo škodo, kot so predoziranje in drugi stranski učinki, ki se lahko pojavijo ob uporabi drog. Podatki evalvacij organizacij iz tujine (npr. Energy control, CheckIn) kažejo na to, da uporabniki v primeru, da njihova droga vsebuje druge snovi, v veliki meri teh snovi ne nameravajo zaužiti. Poleg tega pa storitev testiranja uporabnikom pogosto predstavlja prvi stik s programom pomoči ali zmanjševanja škode. Ključna ugotovitev Foruma je bila, da je pomembno zagotavljanje varnega prostora, kjer lahko odprto brez predsodkov in stigme govorimo o kemseksu. V Berlinu so se med drugim udeležili pogovornega večera *Let's talk about gay sex and drugs*, kjer so uporabniki lahko delili svoje izkušnje ter govorili o skrbeh, izkušnjah, razlogih uporabe ipd. Stigma je eden izmed ključnih dejavnikov, zaradi katerih se uporabniki, ki jim uporaba drog uide izpod nadzora, ne zatečejo po primerno pomoč, saj nam primanjkuje usposobljenega kadra, ki bi uporabnike obravnavali nestigmatizirajoče. Terapija, ki je namenjena odvajanju od drog, ni primerna za uporabnike kemseksa, saj ne gre za identično problematiko. V sklopu *Kemseks* programa je sicer ves čas na razpolago specializirano terapevtsko svetovanje. Druga pomembna točka berlinskega foruma je bilo tudi vprašanje konsenza. Oseba v spanec pade postopoma, kar se lahko zgodi sredi seksa. Če partner v takem primeru ne preneha s spolnim odnosom, se to lahko smatra kot posilstvo oz. zloraba. Tretja točka pa je izpostavila širitev kemseksa med transspolnimi osebami, spolnimi delavkami in delavci ter migranti. Podatkov o kemseksu v omenjenih skupinah pri nas zaenkrat še nimamo.



ODPRTJE MLADINSKEGA CENTRA LEGEBITRA

Ob 17. maju, mednarodnem dnevu boja proti homofobiji, transfobiji in bifobiji (IDAHOBiT), je v Ljubljani s pomočjo Urada za mladino Mestne občine Ljubljana (MOL) zaživel Mladinski center (MC) Legebitra. Gre za prvi mladinski center pri nas, ki je posebej posvečen LGBT-mladim. Vključen je tudi v mrežo dvanajstih ljubljanskih mladinskih centrov. V mladinskem centru se odvijajo različne dejavnosti; uporabnice in uporabniki soustvarjajo program centra, pripravljajo izobraževalne delavnice o različnih temah ter imajo novinarski, aktivistični in filozofski krožek.



ZLATE TIFANIJE 2018

Foto: Tina Braico

Aprila so se v soju žarometov v gala oblačilih po rdeči preprogi sprehodile in sprehodili Tiffanyjeve nominirane in nominiranci. Akademija Tiffany je namreč podelila že tradicionalne Zlate Tifanije, ki slavijo dosežke skupnosti LGBT ter posameznic in posameznikov, skušajo obujati spomine na preteklo leto in izpostaviti dogodke in/ali osebe, ki so nam najbolj ostali v spominu in so naši skupnosti najbolj zaznamovali življenje. Žirija je lahko postal vsak, ki je preko spleta oddal glas za svojega favorita. Novost letošnjega leta sta bili kategoriji *Biseksualna oseba leta* in *Transspolna in/ali nebinarna oseba leta*. Zlate Tifanije 2018 je z zlatimi prsti izdelala ena in edina Olja Grubić. Prireditve so vodile in vodili Duki, Janis, Milojka in Jernej Škof. Nagrajenke in nagrajenci Zlatih Tifanij pa so: *Peder in Lezba leta* – **Mitja Blažič & Jasna Klančičar**, *Transpolna in/ali nebinarna oseba leta* – **Salome**, ki je v istem večeru prejela še Tifanije v kategorijah *Ambasadorka leta*, *Škandal leta* in *Drama Queen*; *Biseksualna oseba leta* je postala **Janis**, *Prodor leta* – **Sebastjan Sitar**, *DJ-ka leta* – **Nina Hudej**, *Žurerka leta* – **Nejc Stolz**, *Žur leta* – **Parada ponosa 2017 after party**, *Zlata taška* – **Eva Gračanin**, *Naj kelnarca* – **Jedla**, *Umetniški dosežki* – **Cabaret Tiffany**, *Zastavonoše* – **Ljubljanska Parada ponosa** – **v lanskem letu v skupnosti izpostavi sistemsko diskriminacijo interspolnih oseb**. Zlato Tifanijo za posebne zasluge za skupnost je Akademija Tiffany ob tej priložnosti podelila sekciji **ŠKUC – LL**. Vsem nagrajenkam in nagrajencem iskrene čestitke.



LJUBLJANSKA PARADA

Foto: Maša Gojčič

Po Ljubljanskih ulicah je v podporo osebam LGBTIQ+ pod geslom *Neizogibno prepletene_i* korakalo okoli 2.500 oseb LGBTIQ+ in njihovih podpornikov. Osrednji del parade je bil v znamenju poziva k spoštovanju različnosti ter obsdbi vseh vrst strukturne diskriminacije. Festival je v Kinu Šiška otvorila kanadska pevka in performerka Peaches. V paradnem mesecu se je skupno zvrstilo 40 dogodkov; od okroglih miz in predavanj o družbeno pomembnih temah pa do večerov poezije in drugih umetnosti, koncertov in glasbenih dogodkov, ki so se odvijali po vsej Sloveniji. Ulična parada pa je bila vrhunec festivala.



PREKO 80 IZLETOV LUKE CEJA

Da Luka Cej res ni od muh, dokazuje dejstvo, da je v letu 2018 zabeležil že 80. izlet. Ob tej priložnosti nam je zaupal nekaj zanimivih podatkov. Kot pravi, se potepajo tako po Sloveniji kot tudi po tujini. Najpogosteje zahajajo k sosedom na italijansko stran, tam so bili namreč kar 14-krat, sledijo obiski južnih bratov Hrvatov, nato severnih sosedov Avstrijcev in nenazadnje so obiskali tudi Madžare in Nemce. Skupno se je dogodkov udeležilo kar 286 izletnikov, med katerimi je bila najmlajša udeleženka izleta stara 4 mesece, najstarejši pa 49 let, kar dokazuje, kako medgeneracijski so. Izletov se udeležujejo tako LGBT-osebe kot tudi njihovi prijatelji, družinski člani in drugi podporniki. Izletov so se udeležili tudi mednarodni obiskovalci iz Hrvaške, Španije, Nemčije, Švedske, Avstrije, Srbije, Belgije, Kitajske, Nizozemske in s Tenerifa. Seveda pa po svetu ne hodijo lačnih ust – samo za kosila so zapravili kar 16.657 eur. Kot zanimivost naj povemo, da je najpogostejše ime izletnikov Miha, le-teh je bilo kar 8. Ne hodijo pa samo na izlete, organizirajo tudi tabore, piknike, silvestrovanja, martinovanja ipd. Luka se ob tej priložnosti iz vsega srca zahvaljuje vsem, ki so podprli njegov doprinos skupnosti, in tistim, ki razumejo njegovo sporočilo združevanja in povezovanja. Še posebno zahvalo namenja Legebitri in Društvu DIH za pomoč in podporo, Klubu Tiffany za odprta vrata in nenazadnje »mojim zlatim fantom, otrokom«, kot jih poimenuje, za pomoč pri soorganizaciji. Še posebno se zahvaljuje Maticu Černaču, Črtu Feldinu, Tilnu Žibretu in Lovru Centrihu. »Hvala vsem!« Luka vabi, da se jim pridruži tudi ti. Edini pogoj, pravi, je dobra volja.



DOBIMO SE PRED ŠKUCEM

Foto: Simao Bessa

Že tradicionalno (osmič zapored) se je v juliju odvijal Festival Dobimo se pred Škucem, ki je predstavil sklop raznolikih kulturnih popoldnevov in večerov, ki so se za obiskovalce brezplačno odvijali na Starem trgu v Ljubljani. Namen festivala je s kvalitetnimi kulturno-umetniškimi dogodki dopolniti in popestriti poletno dogajanje v starem mestnem jedru Ljubljane. Festival je namenjen širši javnosti različnih starosti in okusov, torej tako otrokom kot mladini in odraslim, ki imajo različne kulturne afinitete. Program ponuja bogat obseg koncertov, literarnih dogodkov, gledaliških predstav, filmskih projekcij, razstav, ustvarjalnih delavnic in tako imenovano Škucevo tržnico. Si tokratni festival zamudil? Hitro vzemi v roko telefon ali planer in si rezerviraj julijske poletne večere 2019 skupaj s ŠKUC-em.



SKUPINA ZA VERNE OSEBE LGBT+

Foto: Joshua Earle

»Ko sem kot verujoča oseba razkril svojo spolno usmerjenost/spolno identiteto, sem imel občutek, da moram izbirati.« Ne! Pri takih vprašanjih ne bi smel nihče izbirati. Raznolikost veroizpovedi ter spolnih usmerjenosti in identitet v slovenski skupnosti LGBT+ je še precej nevidna in se zaradi družbeno-političnih delovanj in zgodovinskih zatiranj zdi, da je povezanost obojega nemogoča, neobstoječa ali pa se okrog nje vrti kopica predsodkov oz. moralnih sodb. Gradnji mostov med tema področjema bo namenjena skupina za verne osebe LGBT+, ki se identificirajo s katero izmed verskih skupnosti ter jih področje o spolni identiteti in/ali usmerjenosti ter verski pripadnosti zanima, bi o tem radi razširili svoja obzorja, dobili odgovore na vprašanja, ki si jih zastavljajo, srečali podobno čuteče osebe ali o svojih izkušnjah spregovorili drugim. Srečanja potekajo v znamenju spoznavanja različnih verskih skupnosti po svetu in njihovih pogledov na LGBT+, sodelovanja nekaterih veroizpovedi s skupnostjo LGBT+, razpravljanja o aktualnih vprašanjih ter razbijanja mitov in predsodkov. Za več informacij se obrnite na: lgbt.verni@gmail.com.



NOGOMET SMO LJUDJE

Foto: Društvo Out in Slovenija

Nogomet smo ljudje – cela mavrica ljudi se je glasil naslov okrogle mize, ki se je v Mestni hiši odvijala februarja. Udeleženci so odprto razpravljali o družbeni vlogi nogometa, odprtosti in vključenosti, s poudarkom na LGBTIQ-skupnosti. Mestna občina stremi k cilju, da bi se spremenil družbeni odnos do skupnosti LGBT in da družba postane vključujoča do vseh. Ena od tabu tem je tudi vprašanje gejev in lezbijk v športu, o katerem se običajno le šepeta za zaprtimi vrati, a le redko javno razpravlja, še posebej ko govorimo o nogometu. Konferenco je organiziralo Športno društvo Out in Slovenija v sodelovanju z Društvom DIH – Enakopravni pod mavrico ob pomoči kampanje Nogomet proti Homofobiji (*Football V Homophobia*), Mreže FARE ter Mestne občine Ljubljana. Okroglo mizo je povezoval Igor E. Bergant, v razpravi pa so sodelovali vodja družbene odgovornosti Evropske nogometne zveze Patrick Gasser, članica upravnega odbora mreže FARE Tamara Tien, vodja programov športa za vse Nogometne zveze Slovenije Rajko Korent, direktor Spolinta, inštituta za razvoj športa, Milan Hosta ter nogometni sodnik in aktivist iz Združenega kraljestva Ryan Atkin.



ROZA PONOVRNO ODPRLA VRATA

Foto: Marcel Obal

Po premoru je v letošnjem letu svoja vrata ponovno odprl legendarni K4 s serijo Roza zabav. K4 je v preteklosti že predstavljal dom skupnosti LGBT, ko je ta šele začejala dobivati svoj prostor in glas v družbi. Marca so organizirali pravi *Resurrection party* s svežo ekipo, ekstravagantnimi gostitelji in atraktivnimi nastopi. Roza je mesto zabave, je plesišče, na katerem si to, kar si. Nas že zanima, kakšen program nam bodo pripravili naslednjič. Mi bomo tam, pridruži se nam tudi ti! Za dogodek spremljaj FB-profila Klub K4 ali ŠKUC.



Foto: arhiv Salome

KRALJICA SALOME PRAZNOVALA ABRAHAMA

23. 11. – dan, ko so se na plesišču kluba Cvetličarna ob zvokih ritmov housa zazibali številni boki v čast ene in edine, vsem nam dobro poznane – Salome. Poleg abrahama je obletnica zaobjela še nekaj pomembnih osebnih praznikov, kot sta 30-letnica ustvarjalne kariere in 10-letnica njene popolne sreče. Salome je poskrbela za bogat glasbeni program; na odru niso manjkale niti druge dive slovenske glasbene scene, kot so Raiven, Alenka Godec, Sestre in presenečenje večera Helena Blagne. Z Dunaja pa je prišla tudi avstrijska kraljica preobleke Tamara Mascara. Vsekakor lahko dogodek označimo kot žur, ki ga ni bilo zamuditi.

WORLD PRIDE 2019

50. obletnica upora v New Yorku »Zgodil se je homofobni zločin.«

Prihodnje leto (2019), ob 50. obletnici upora v New Yorku, se praznovanje prajda vrača domov. World Pride 2019 s sloganom »Millions of Moments of Pride« vabi vse, da se udeležijo parade na isti lokaciji, kjer se je moderno gibanje parad ponosa leta 1969 začelo. »Make your moment ... where the movement was made.«

Ni bil prvi in ne zadnji. Bil pa je drugačen od dotodanjih. Newyorška policija je 28. junija 1969 ob poldruhi uri zjutraj izvedla že ustaljeno racijo v lokalu Stonewall Inn, ki je tisti čas veljal za zbirališče gejev, lezbijk in transspolnih oseb. Načeloma so lokal ob takšnih racijah zaprli, obiskovalce postavili v vrsto, preverili njihovo identifikacijo ter nato aretirali vse tiste moške, ki so bili oblečeni v ženska oblačila, in jih pospremili v policijska vozila. Osebe, ki so bile izpuščene, pa tokrat niso zapustile okolice lokala, temveč so oblikovale živo verigo in se na ta način uprle sistemskemu nasilju. Policisti so med racijo izgubili nadzor nad situacijo, napeto ozračje pa je kmalu privedlo do ene izmed prvih vstaj istospolno usmerjenih oseb proti policijskemu nasilju ter posledičnega organiziranja gibanja in skupnosti.

OZADJE

Istospolno usmerjeni Američani so se v sredini prejšnjega stoletja soočali s strogim protigejevskim pravnim sistemom. Čeprav so takratni zagovorniki homoseksualcev v Združenih državah Amerike poskušali dokazati, da je istospolne osebe mogoče asimilirati v družbo, so v tistem času le nekatere javne strukture podpirale istospolne posameznike. Največkrat so to bili gejmem prijazni nočni lokali, lastniki katerih pa so bili le redko predstavniki skupnosti LGBT.

Newyorška zakonodaja je konec sedemdesetih let prepovedovala gostinsko dejavnost, namenjeno homoseksualcem. Policija je zato v gostinskih lokalih, kjer so se najpogosteje zbirali homoseksualci,

opravljala racije, aretirala nekaj najbolj očitnih predstavnikov tamkajšnje klientele, lastnikom pa najpogosteje prepovedala obratovanje do naslednjega večera.

Stonewall Inn je bil priljubljen predvsem med revnejšimi in najbolj marginaliziranimi predstavniki skupnosti LGBT; tam so se zbirali zlasti črnski in španski transvestiti ter s svojim statusom dvojne manjšine nudili dobro zaščito svetlopoltim homoseksualcem srednjega razreda, ki so tja pogosto zahajali. Slednji so se zavedali, da bodo v primeru racije prva tarča aretacij temnopolti in Španci. Takšna zgodba bi se ponovila v noči s 27. na 28. junij, ko so štirje policisti in dve policistki newyorške policije v Stonewall Innu opravljali racijo pod pretvezo, da je gostišče prekoračilo licenco za točenje pijač. Takrat je prišlo do zgodovinskega upora, ki danes predstavlja prelomnico v zgodovini zatiranja homoseksualcev in začetek modernega, organiziranega gibanja za pravice in svoboščine lezbijk in gejev.

Do podobnih uporov je v Los Angelesu in New Yorku prihajalo že prej; upirali so se tudi transvestiti, najpogostejša tarča teh racij, a so vedno ostali brez širše podpore preostalih članov skupnosti. Kar se je pred Stonewallom zgodilo prvič in mu zato daje tak pomen, je, da je skupnost stopila skupaj ter se uprla zatiranju. V nekaj tednih so se organizirale različne LGBT aktivistične skupine, ki so se začele boriti za vzpostavitev prostora, kjer bi bili lahko o svoji usmerjenosti odkriti in se jim ne bi bilo treba bati policijskih pridržanj.

Bullough upor označuje kot simbol spreminjajočega se odnosa do homoseksualnosti, ki je bila v času stonewallskega upora že tema javnih diskusij, te pa so sovražen odnos do homoseksualnosti vse bolj spodkopavale. Potrebna je bila samo še jasna opredelitev zahtev s strani homoseksualcev in njihovo javno razkritje kot družbene podskupine. Vse to pooseblja stonewallski upor.

POSLEDICE UPORA

Sam dogodek, ki se je zgodil pred stonewallskim lokalom, in provokativno medijsko poročanje nekaterih takrat obstoječih časnikov sta pripomogla k krepitvi moči in pripravljenosti gejev in lezbijk, da se pričnejo vedno bolj zavzeto boriti za svoje pravice. Le nekaj dni po uporih so predstavniki organizacij Mattachine Society in Daughters of Bilitis organizirali prvi zbor homoseksualcev na Washingtonskem trgu v New Yorku. Natanko en mesec kasneje, 27. julija 1969, je bil organiziran spominski pohod s svečkami do stonewallskega gostišča, ki se ga je udeležilo okoli 5000 ljudi, večinoma lezbijke in geji pa tudi njihovi podporniki s strani politične levice. Naslednje leto so v New Yorku in Los Angelesu ob prvi obletnici upora organizirali pohod gejevskega in lezbičnega ponosa (Gay Pride March).

PARADA PONOSA

Vsa ta javna zborovanja in pohodi so bili zametki parad ponosa, množičnih družbenopolitičnih in hkrati kulturno-zabavnih prireditev LBGTQ, ki poleg praznovanja lezbične, gejevske, biseksualne, transseksualne in interseksualne (LGBTI) kulture vključujejo različna izobraževanja in delavnice. Parade služijo kot demonstracija za doseg enakopravnosti. Danes v spomin na stonewallski upor vsako leto predvsem v mesecu juniju po vsem svetu prirejajo parade ponosa. V Ljubljani je bila prva parada ponosa organizirana leta 2001, med drugim tudi kot odziv na diskriminatorno ravnanje osebja v enem izmed ljubljanskih lokalov.

Ti je ameriški WorldPride predaleč? Predlagamo ti evropsko edicijo parade ponosa (EuroPride), ki jo vsako leto gosti eno izmed evropskih mest, prihodnja bo potekala na Dunaju.

Mi smo si datume že *bookirali*. Kaj pa ti? Se vidimo na enem izmed dogodkov?



16.–23. 3. 2019
Tignes



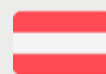
2.–12. 5. 2019
Gran Canaria



8. 6. 2019
Zagreb



1.–30. 6. 2019
New York



1.–16. 6. 2019
Dunaj



9.–14. 6. 2019
Tel Aviv



22. 6. 2019
Ljubljana



6. 7. 2019
London



26.–28. 7. 2019:
Berlin



5.–11. 8. 2019
Praga

PRAJD V SLOVENIJI

V svetovnem merilu bo na področju parade ponosa leto 2019 zelo pestro in bogato s programom, saj obeležujemo 50-letnico prve parade ponosa, ki je bila organizirana v NYC. V spomin na ta dogodek se World Pride 2019 vrača k svojim koreninam, a več o tem si preberite na strani 10. Kaj pa v Sloveniji? Kateri dogodek je pripeljal do organiziranja prve parade ponosa? Nekaj naključnih ljudi smo povprašali, kaj jim pomeni prajd. Ali se dogodkov prajda udeležujejo doma in/ali v tujini ter ali so med njimi morebitne razlike? Zanimalo pa nas je tudi, ali menijo, da je prajd v Sloveniji privedel do kakšnih sprememb v družbi (za osebe LGBT+, v odnosu širše družbe do skupnosti LGBT+ ipd.).

V Sloveniji se je LGBT-gibanje začelo že v osemdesetih letih. V decembru leta 1984 je potekal prvi ustanovni sestanek sekcije Magnus, ki je delovala znotraj ŠKUC-Foruma (Študentski kulturno-umetniški center) in velja za prvo gejevsko organizacijo v tedanjih socialističnih državah. Sekcija se je oblikovala po aprilskem *Festivalu Magnus: Homoseksualnost in kultura*, v okviru katerega so se zvrstili številni tematski LGBT-dogodki (otvoritev razstave homoseksualnega tiska, videoprojekcije filmov ...).

V Jugoslaviji je bil pomemben del združevanja LGBT klubska scena; nekateri še pomnite sobotne

večere v Magnus Gay Clubu, ki je predstavljal edino organizirano družabno življenje gejev v socialističnih državah. Magnusu se je leto kasneje pridružila feministična iniciativa Lilit, znotraj katere se je leta 1987 oblikovala lezbična sekcija LL, se leta 1988 osamosvojila in zaživela pod okriljem ŠKUC-Foruma.

S svojim delovanjem so močan pečat pustile na kulturnem, literarnem, ozaveščevalnem in hiv-preventivnem področju pa tudi v družabnem življenju, s pobudami za združevanje v varnih prostorih in z raznimi akcijami, s katerimi so naslavljale politiko in strokovnjake.

Škandal v lokalu Galerija, protestno pitje radenske in prva parada v Ljubljani

Kljub temu da je se je gibanje oblikovalo že v 80. letih, je prvo parado ponosa Slovenija doživela relativno pozno, v novem tisočletju.

8. junija leta 2001 sta v ljubljanski lokal Galerija poskušala vstopiti pesnik, prevajalec in pisatelj Brane Mozetič ter kanadski pesnik Jean-Paul Daoust. Redarju je odslovil z besedami: »Navadite se, da lokal ni več za tako vrsto ljudi.« Lokal se je nahajal v Mestni galeriji, ki je bila v lasti Mestne občine Ljubljana. Skupnost LGBT je po incidentu zahtevala, da državni organi reagirajo na nestrpnost ter da obsodijo lokal in ravnanje redarja, katerega dejanje je opravičeval tudi lastnik lokala. Skupnost LGBT in aktivisti so naredili prvi korak in organizirali t. i. protestno pitje radenske, ki je potekalo nekaj zaporednih petkov; v lokalu so namreč naročili samo mineralno vodo, zasedli čim več prostih miz in s pitjem izjemno zavlačevali ter tako zmanjševali dobiček lastniku.

Navkljub pričakovanju, da bodo mestne oblasti dejanje obsodile, se to ni zgodilo, zato so 6. julija 2001 aktivistke in aktivisti začeli organizirati prvo parado ponosa v Sloveniji pod sloganom *Obvoznica mimo nestrpnosti – pohod proti homofobiji*. Ob 17. uri se je pred ljubljansko Galerijo ŠKUC na Starem trgu zbralo približno 300 ljudi, dogodku pa je prisostvovalo večje število govornikov z različnih področij družbenega življenja. Udeleženci parade ponosa so se po programu odpravili do Mestne hiše, nato proti Ljubljani ter se vzdolž naslednje ulice vrnili na Mestni trg pred Mestno hišo, kjer so razvili 15-metrsko mavrično zastavo, ki je pomenila uradni sklep prve parade ponosa pri nas. Manjši del povorke je svojo pot nadaljeval do Prešernovega spomenika in Metelkove mesta.



Peter Matjašič

Parada ponosa ali prajd je zame vedno bila nekaj, kar me je vznemirjalo – zlasti ko sem še bival v Sloveniji. Na eni strani občutek negotovosti in celo tesnobe, ker sodelovati na takšnem dogodku pomeni javno deklarirati, kar si in vrednote, v katere verjameš (ne glede na spolno usmerjenost), na drugi strani pa občutek veselja in pripadnosti skupnosti LGBTI+ ter spoznanje, da nisi sam v takšni situaciji. Moj prvi prajd je bil v Londonu; tam sem se znašel slučajno in kot zbegan opazovalec. Takrat še nisem imel razjasnjeno, kaj sem in kaj želim deliti s svetom. Takrat sem bil še vedno poln predsodkov glede ekshibicionistične narave in izbire nekaterih. Šele z leti sem na osebni ravni dozorel do te mere, da sem sprejel ljudi takšne, kot so, oziroma takšne, kot se želijo predstaviti, in da ni na meni, da jih za to svobodno izbiro obsojam. Odkar živim v Barceloni, zadnjih pet let redno sodelujem na tukajšnji paradi ponosa, kjer predvsem cenim kombinacijo politične ozaveščenosti skupnosti LGBTI+ ter njene raznolikosti in barvitosti. Tukaj dejansko ni pomembno, kdo si in kako se predstavljaš, dokler spoštuješ ostale in uživaš v praznovanju te raznolikosti. S tega vidika sem zelo vesel, da se je v Sloveniji v zadnjih letih prajd povečal in razširil, tako z vidika aktivnosti kot geografsko. Prav je in spodobi se, da se skupnost LGBT+ izpostavi in predstavi v vsej svoji raznolikosti, predvsem pa je pomembno, da preostali del družbe začne dojemati našo skupnost kot del širše slovenske družbe, in ne kot nek tujek. Slovenija je še zelo daleč od Barcelone, a upam, da se bo to z leti spremenilo.



Dejan Svirac

Prajd je po mojem mnenju veliko pripomogel k prepoznavanju in sprejemanju drugačnosti. Na ta način ljudje vidijo, da so na drugi strani le ljudje, in ne nekakšni demoni. Prajda sem se udeležil enkrat, tematika in problematika pa sta mi bili znani že od prej. Udeležil sem se predvsem zaradi podpore. Menim, da prajd predvsem prispeva k razumevanju LGBT in težav, s katerimi se srečujejo posamezniki v naši družbi. Prav zaradi teh dejavnosti so ljudje začeli drugače gledati na problematiko družbe LGBT. Vsekakor bi bilo dobro, če bi se za podobne akcije odločale tudi druge ranljive skupine ljudi, ki jih trenutni sistem poriva na obrobje družbe. Prajd je definitivno pokazal, da se da narediti veliko pozitivnih sprememb, tako na osebni kot na družbeni ravni.



Matej Korošec

Parada ponosa – besedna zveza in dogodek, ki pri marsikaterem Slovencu še vedno zbuja občutek nelagodja in sovraštva. Pa vendarle so se tudi zaradi ljubljanske parade nekatere stvari spremenile na bolje. Na prvi pogled sicer bolj v Ljubljani kot pa drugod. Slovenska prestolnica zato ostaja pribežališče skupnosti LGBT+ iz periferije. Mnogi se tam lahko »skrijejo« pred svojim lokalnim okoljem. Sam se ljubljanske parade še nisem udeležil, saj sem mnenja, da je treba stvari spreminjati tam, kjer si doma. Da si del skupnosti LGBT+, da obstajaš, da imaš pravice, da imaš želje, moraš opozarjati v okolju, iz katerega prihajaš. Prav zaradi tega skupnost LGBT+ ne obstaja v nobeni slovenski občini, razen v Ljubljani. Ne spreminjaš stvari samo, če greš na ljubljansko parado ponosa in se izgubiš v množici. Spreminjaš jih, če parado ponosa živiš vsak dan, v svoji družini, med svojimi sorodniki, prijatelji, znanci, na delovnem mestu.



Martin Gramc

Zame je prajd dan, ko se v spremstvu svojih mavričnih bratov in sester počutim srečno in opolnomočeno, ker nisem cis-strejtusa. To je dan, ko jasno in glasno pokažem političnost svoje spolne identitete in usmerjenosti. To je dan, ko me ni niti najmanj sram. Kljub temu da dosti potujem, sem se držala bolj domačih logov; poleg prajda v Ljubljani sem predlani obiskala še zagrebškega. Naši prajdi so zelo politični, ni nikakršnih velikih podjetij, ki bi jih financirala, kot to počnejo v tujini. Prajd je v Sloveniji vplival in še vedno vpliva na vidnost oseb LGBT+. Je osrednja prireditev za populacijo LGBT+ in njene trenutne problematike; od tistih stalnih, kot je razkritje, do tistih aktualnih, kot sta bila referendumata leta 2012 in 2015. Prajd je prireditev, ki vedno znova poudarja sistematično politično izključenost LGBT+ v vsakdanjem življenju in družbenih institucijah.

-15 %
izreži kupon

Plačan oglas

 **MEDICO**
Optika

OPTIKA MEDICO
Metelkova 15,
1000 Ljubljana
T: 01 439 54 04
Mob: 041 399 459
medico.optika@siol.net
www.ophtacom.si

DELOVNI ČAS
p: 10.00 - 18.00
t: 8.30 - 18.00
s: 10.00 - 20.00
č: 8.30 - 18.00
p: 8.30 - 18.00





RAK MOD

Ali veš, da je rak mod najpogostejša vrsta raka pri moških, starih od 16 do 40 let?

V Sloveniji kljub dobremu zdravljenju vsako leto za rakom mod umre v povprečju 6 bolnikov.

Katera starostna skupina najpogosteje oboleva za rakom mod?

Najpogosteje se odkrije pri mlajših, v starosti med 30 in 40 let. Po 40. letu je rak mod zelo redek, po 60. letu ga skoraj ni več.

Prve simptome lahko prepoznaš sam. Kako?

Najbolje je, da samopregled mod opraviš v topli kopeli oziroma pod prho, saj so takrat zaradi toplote moda dostopnejša otipu. Pogosta je razlika v velikosti in položaju mod, desno je malo večje in višje položeno, levo malo manjše in nižje položeno. Samopregled mod izvedeš s prsti, z obema rokama; najprej eno, nato drugo, in sicer na način, da ga s prsti rahlo stisneš. Zdravi testisi so razmeroma čvrsti, voljni in gladki, približno take konsistence kot olupljeno trdo kuhano jajce. Ob testisu lahko z zgornje zadnje strani zatipaš tudi grčasto, cevasto strukturo, to je obmodek. V zgornjem delu obmodka boš mogoče zatipal tudi trdo cevasto strukturo, ki je semenovod. Če pa zatipaš zatrdlino, moraš obiskati splošnega zdravnika.

Kot prvi simptom se pojavi zatrdlina v modu ali povečanje moda z občutljivostjo na otip in z bolečinami, ki se pojavi pri cca. 20 % moških. Vsaka sprememba še ne pomeni, da gre za rakovo obolenje; lahko gre namreč za cisto, proste tekočine ali varice. Kljub vsemu je potreben obisk zdravnika, ki bo z ultrazvočno preiskavo ugotovil, ali gre za rakavo tvorbo. Pomembno pa je, da se samopregleduješ vsaj enkrat na mesec.

Da je pregled zanimivejši, lahko za pomoč prosiš tudi partnerja in tako pregled opravita drug drugemu.

Kako poteka zdravljenje?

Potrebna je operacija za odstranitev obolelega moda in odstranitev bezgavk v trebuhu. Čas hospitalizacije je predvidoma dva do tri dni, po posegu pa je priporočen počitek še sedem do deset dni. Sledi kemoterapija, lahko pa tudi več ciklov kemoterapije v kombinaciji z obsevanjem.

Kaj pa seks po posegu?

Po posegu lahko seksaš brez težav.

Kakšna je stopnja ozdravljivosti?

V prvem stadiju, kar pomeni, da je lokaliziran na modo (takih je kar 70 %), je bolezen večinoma ozdravljiva, pri višjih stadijih pa je bolezen kljub vsej terapiji redko ozdravljiva. Predvidoma sledi petletno preživetje, okrog 50 %.

A : Izrednega pomena je samopregledovanje mod vsaj enkrat mesečno.

B : Rak mod je večinoma ozdravljiv, če je odkrit dovolj zgodaj in zdravljeno.

C : Uspešno zdravljenje moškim omogoča normalno življenje.

RAK PROSTATE



Ali veš, da je rak prostate najpogostejši rak pri moških v Evropi in tudi pri nas?

Prostata je moška spolna žleza v velikosti oreha, ki se nahaja za korenem penisa, pred danko in pod sečnim mehurjem ter objema del sečnice. Poglavitna naloga prostate je proizvodnje semenske tekočine. Če se v prostati pojavi tumorska tvorba, ki jo sestavljajo nenadzorovano rastoče celice, govorimo o raku prostate.

Katera starostna skupina najpogosteje oboleva za rakom prostate?

Gre za raka, ki pretežno prizadene moške po 40. letu starosti. Rak prostate je najpogostejši rak moških, predvsem starejših; več kot dve tretjini bolnikov je starejših od 65 let.

Prve simptome lahko prepoznaš sam. Kako?

Simptomi, ki so najpogosteje povezani z zgodnjim rakom prostate, so: pogosto uriniranje, zlasti ponoči; težave z začetkom uriniranja; počasnejše odtekanje urina, tanjši curek in občutek, da mehurja ni mogoče do konca izprazniti; bolečine pri uriniranju; kri v urinu ali spermi; pozni znaki pa so slabokrvnost in bolečine v kosteh.

Večina teh simptomov ni lastna samo raku prostate. Simptomi, vezani na urin, so lahko tudi posledica okužbe ali drugih težav.

V primeru, da se je rak s prostate razširil na sosednje ali oddaljene organe, se zgoraj opisanim simptomom lahko pridružijo še: bolečine v presredku, motnje pri odvajanju blata in motnje ejakulacije, bolečine v kosteh ter splošna oslabelost z izgubo telesne teže.

Kako poteka zdravljenje?

Če je katera preiskava pokazala sum za raka, je potreben odvzem tkiva prostate.

Za ozdravitev raka prostate je treba tumor popolnoma odstraniti ali kako drugače uničiti. V teh primerih

govorimo o t. i. radikalnem zdravljenju. Zgodnjega raka prostate, omejenega na prostato ali na prostato in njeno neposredno okolico, je mogoče ozdraviti.

O napredovalem raku prostate govorimo, ko pride do ponovitve in razširitve bolezni, lahko kljub radikalnemu zdravljenju. Včasih je namreč rak prostate razširjen že ob postavitvi diagnoze. Rak prostate najpogosteje zaseva v kosti in bezgavke, redkeje tudi v pljuča in jetra.

Kakšna je stopnja ozdravljivosti?

Bolezen počasi dobiva status kronične bolezni in nikakor ne pomeni smrtne obsodbe, saj rak prostate ni tako agresiven, kot so mnoge druge oblike raka.

Zgodnjega raka prostate, omejenega na prostato ali na prostato in njeno neposredno okolico, je mogoče ozdraviti.

Cilj zdravljenja napredovalega raka prostate je zazdravitev. S pravilno vodenim zdravljenjem je mogoče še vrsto let kvalitetno živeti. Danes imamo na voljo nove, učinkovite načine zdravljenja, ki življenje še dodatno podaljšajo in izboljšajo.

Tveganje za raka prostate lahko zmanjšamo z:

- zdravo prehrano s čim manj živalskih maščob, z več sadja in zelenjave;
- redno telesno dejavnostjo in vzdrževanjem zdrave telesne teže.

GREG OWEN

PrEP aktivist



V marcu smo se predstavniki programa Kemseks odpravili v Berlin, kjer je potekal 2. Evropski ChemSex Forum. Izkoristil sem priložnost in intervjuval Grega Owena, soustanovitelja iwantPrEPnow.co.uk, spletne strani, ki uporabnike informira o PrEP-u (predekspozicijska profilaksa) in podaja informacije o nakupu generičnega PrEP zdravila. Greg je tudi avtor bloga gregowenblog.wordpress.com, kjer razpravlja o življenju s hivom, kemseksu, gejevski skupnosti, spolnem zdravju, življenju v Londonu in PrEP-u. V letu 2016 ga je HIV Plus Magazine razglasil za enega izmed 16 najvidnejših aktivistov in še danes velja za poveljavnega aktivista v Veliki Britaniji. Pred kratkim je igral v BBC-jevem dokumentarcu The People vs The NHS: Who Gets The Drugs? in pravkar je pričel z delom na avtobiografskem celovečernem filmu.

Gregu lahko sledite tudi na Twitterju: @gregowen #GregChats

Greg, kako si pravzaprav postal PrEP aktivist in zakaj ti je ta tema tako pomembna?

To je sicer dolga zgodba, ki pa jo bom skušal opisati na kratko. V letu 2015 sem se odločil, da bi pričel z jemanjem PrEP-a, saj sem vedel, da sodim v skupino z višjim tveganjem, vendar v Veliki Britaniji PrEP še ni bil na voljo. Informacije o pridobitvi PrEP-a so bile zelo skope, a vendarle mi je uspelo dobiti nekaj Truvade (znamka zdravila, ki se tudi uporablja za PrEP) od prijatelja, ki živi s hivom in so mu zamenjali terapijo, tako da Truvade ni več potreboval. Predno sem pričel z jemanjem, sem šel opraviti test na hiv, ki je bil pozitiven.

Naslednji dan sem svoj status objavil na Facebooku, kar je sprožilo številne odzive. Niso mogli verjeti, da sem svoj status objavil 24 ur po tem,

ko sem izvedel, da sem pozitiven. Zanimalo pa jih je tudi, kaj je to PrEP in kako bi PrEP lahko preprečil okužbo. Po približno desetih dneh sem pričel dobivati tudi po 100 sporočil, česar nisem zmožal več kontrolirati; težko je bilo odgovarjati na vsa vprašanja. Zdelo se mi je smešno, da je v ZDA PrEP na voljo od leta 2012, da so informacije o PrEP-u na voljo, vendar ljudem očitno niso bile dostopne oz. predstavljene na pravi način.

Govoril sem z Alexom Craddockom, prijateljem in soustanoviteljem strani iwantPrEPnow.co.uk, in prišla sva do ideje, da zastaviva iwantPrEPnow. Minilo je približno 8 tednov in ustanovila sva spletno stran, preko katere si lahko kupiš preverjen generičen PrEP od zaupanja vrednih, preverljivih in zanesljivih prodajalcev. Zdaj imamo preferiranega prodajalca – Dynamix International –, s katerim sem delal, še predno smo lansirali spletno stran, tako da natančno vemo, od kod prihajajo zdravila; poznamo dobavne verige od proizvajalca do Dynamixa do kupca.

Komu bi priporočil PrEP? Ali bi moral biti na voljo vsem?

Odgovor na to vprašanje je, da vsi niti ne potrebujejo PrEP-a in si ga niti ne bodo vsi želeli. Torej, če ga ne potrebujejo, niti nima smisla, da bi ga jemali. Vendar pa zadeva ni tako črna bela, kot izgleda na prvi pogled. Mislim, da bi moral PrEP prejeti vsakdo, ki zanj zaprosi, saj ga bo verjetno potreboval. Če ga ne bo potreboval na biomedicinski ravni, ga bo morda potreboval iz perspektive anksioznosti, kar velja zlasti za tiste geje, ki živijo v senci epidemije hiva že 35 let. Prvič lahko vse te prepreke odstranimo, kar je zelo pomemben mejnik. Ne zagovarjam, da bi bili vsi na PrEP-u, če seksajo na način, kjer niso izpostavljeni tveganju za okužbo s hivom, ali če so v resnično zaprtem oz. monogamnem razmerju in niso izpostavljeni tveganju za okužbo s hivom. To vključuje tudi nekoga, ki seksa z osebo, ki živi s hivom in

ima nezaznavno virusno breme. Nedvomno vemo, da oseba, ki ji je bila diagnosticirana okužba s hivom in je 6 mesecev po prvem nezaznavnem testu še vedno nezaznavna, ne more prenesti virusa na svoje spolne partnerje.

»Menim, da bi morale biti vse oblike zaščite na voljo tistim ljudem, ki jih potrebujejo. Spodbuditi in ozavestiti moramo tudi tiste ljudi, ki niti ne vedo, da je PrEP najprimernejša preventiva za njih.«

Konec koncev bi moral biti PrEP na voljo vsem, ki ga potrebujejo. Razumem, da študije, klinični preizkusi in javne zdravstvene ustanove potrebujejo merila, vendar se moramo, če sem iskren, znebiti teh rigidnih in strogih meril. Z njimi absolutno ne bomo spodbudili višje stopnje sprejemanja in vključevanja PrEP-a, če je le-ta »posebna stvar« in le za »določene ljudi«. S temi dejanji dejansko stigmatiziramo ljudi, ki potrebujejo PrEP, in s tem stigmatiziramo sam PrEP.

Smernice se ustvarjajo z uporabo epidemioloških podatkov, a včasih se ti izgubijo. Vemo, da so moški, ki imajo spolne odnose z moškimi, temnopolte afriške skupnosti, ljudje, ki injicirajo droge, in transspolne ženske nesorazmerno bolj izpostavljeni hivu. Dejansko so transženske 49-krat bolj verjetno izpostavljene okužbi s hivom kot splošna populacija. Torej, ko začnemo govoriti, da je PrEP le za te ljudi, s tem nedvomno prispevamo k stigmatizaciji. Posledično je težje pristopiti k osebi, ki bi bila lahko izpostavljena tveganju, in ji ponuditi možnost za jemanje PrEP-a, če je le-ta povezan z ljudmi, s katerimi se oseba ne identificira.

Zato moramo razširiti ta okvir, da zajamemo ljudi, katerim bi PrEP predstavljal preventivo. A dokler tega ne storimo, ne bomo nikoli dobili možnosti, da bi imeli konstruktivne pogovore o tveganjih in zaznanih tveganjih, niti ne bomo mogli doseči tistih ljudi, ki še niso vključeni v oskrbo.

Še veliko dela je potrebnega na področju zagovornišva PrEP-a, kajti konec koncev je to odlična priložnost, s katero lahko zmanjšamo nove prenose hiva. Menim, da bi morale biti vse oblike zaščite na voljo tistim ljudem, ki jih potrebujejo. Spodbuditi in ozavestiti moramo tudi tiste ljudi, ki niti ne vedo, da je PrEP najprimernejša preventiva za njih.

V Sloveniji so nekateri uporabniki PrEP-a, ki si ga naročijo sami preko spleta, vendar običajno niso pod zdravniško oskrbo. Ali je to lahko problematično? Vemo, da moramo pred začetkom jemanja zdravila PrEP opraviti vsaj test na hiv in hepatitis B ter preveriti delovanje ledvične funkcije.

V idealnem svetu bi imel vsakdo dostop do brezplačnega oz. cenovno dostopnega zdravstvenega varstva in oskrbe, a temu ni vedno tako. V Združenem kraljestvu ni bilo tako, ko smo pričeli z vzpostavitvijo iwantPrEPnow. Zdravstveno spremljanje uporabnika PrEP-a pomeni testiranje na spolno prenosljive okužbe vsake tri mesece in letno preverjanje delovanja ledvične funkcije.

Dokler imate v Sloveniji vzpostavljen nekakšen sistem, ki je primeren, ki funkcionira ter nenazadnje upošteva kulturno ozadje gejevske populacije, imate izhodišče. Kar imate pravzaprav vzpostavljeno na vašem Legebitrinem testirnem mestu. Naslednja prepreka, ki smo jo zaznali, so bili zdravniki oz. družinski zdravniki. Nekateri osebni zdravniki imajo težavo odprto govoriti s svojimi pacienti o seksu in tveganjih ter jim konec koncev ponuditi testiranje na hiv.

////////////////////////////////////
»Predno začneš jemati PrEP, s testom na hiv poskrbi, da si negativen, nimaš akutne ali kronične okužbe hepatitisa B in vsaj enkrat letno opravi preiskavo ledvične funkcije.«

////////////////////////////////////
 Ti zdravniki bodo verjetno tudi manj podučeni o koristnosti PrEP-a, ki bi ga morebiti lahko ponudili nekaterim svojim pacientom. Mi seveda že delamo na tem, da ponudimo izobraževanja o destigmatizaciji v zdravstvenem sektorju.

Naj odgovorim na tvoje vprašanje, saj mislim, da obstaja več razlogov, zakaj si mi to vprašanje zastavil. Ko smo zašrtali s spletno stranjo, ni bilo nobenih klinik, ki bi se namensko ukvarjale s PrEP-om, razen ene – 56 Dean Street. Ljudje so imeli diskreten dostop do testiranja, vendar ob prvi uporabi PrEP-a uporabnik pogosto potrebuje svetovanje in podporo; in ker tega sistema ni bilo, so se uporabniki ponovno obračali name z vprašanji o informacijah, podpori in svetovanju. Zdaj je PrEP dostopen v vseh delih Združenega kraljestva, vendar je Škotska edina, kjer je na voljo s strani NHS (National Health Service). Za trenutno stanje smo morali veliko delati na kampanji in lobirati pri ključnih akterjih; PrEP smo potisnili na dnevni red glavnih deležnikov.

V odsotnosti optimalne podpore za uporabnika PrEP-a je edina stvar, ki jo resnično potrebuje, preden začne s PrEP-om, negativni rezultat testa na hiv 4. generacije. To je vse, kar resnično potrebuje. V idealnem primeru bi uporabnik opravil krvno preiskavo ledvične funkcije in tekoče četrtletno testiranje na preostale SPO (spolno prenosljive

okužbe), vendar pa obstajajo kraji in situacije, kjer nekateri ljudje ne morejo ali za njih ni varno dostopati do testa na hiv ali oskrba preprosto ni finančno dostopna. V teh primerih moramo močno vlagati v primarno preventivo (kondom) in zagotoviti, da bo čim več ljudi ostalo hiv negativnih.

Če povzamem: Predno začneš jemati PrEP, s testom na hiv poskrbi, da si negativen, nimaš akutne ali kronične okužbe hepatitisa B in vsaj enkrat letno opravi preiskavo ledvične funkcije. Če si starejši od 40 let ali imaš obstoječe obolenje ledvic ali jemlješ druga zdravila, ki vplivajo na delovanje ledvic, boš moral pogosteje spremljati delovanje ledvic. Če ljudje niso pod specialistično zdravniško oskrbo to ni idealno, vendar pa to ne sme postati ovira za jemanje PrEP-a.

Torej, ko poskrbimo, da smo se testirali in smo hiv negativni, in pričnemo z jemanjem zdravila PrEP, kakšne opcije jemanja imamo? Moramo tablete jemati dnevno ali ...?

Najprej je treba pojasniti, da je odvisno od tega, kdo je oseba, s kom ima spolne odnose in kateri deli telesa se uporabljajo. Seksualno zdravje in splošno zdravstveno varstvo pogosto prezreta obstoj in potrebe trans- in nebinarnih ljudi. Torej, res je odvisno od tega, kateri deli telesa se uporabljajo. V grobem delimo na analni in vaginalni seks.

////////////////////////////////////
»Obstaja pa tudi tako imenovana počitniška opcija jemanja PrEP-a, če želite uporabiti PrEP kot fleksibilnejšo, kratkoročno možnost, če odidete na počitnice v tujino.«

////////////////////////////////////
 Če imate le analni seks, lahko hkrati vzamete 2 tableti od 2 do 24

ur pred seksom, to je dovolj časa, da se vzpostavi zadostna količina zaščite. 24 ur zatem, ko ste zaužili 2 tabletki, vzamete še eno tabletko in čez 24 ur še zadnji odmerek. Ta shema je primerna le za analni seks. (Opomba: Če seksate več dni zapored, morate tablete jemati vsakih 24 ur, dokler ne mineta dva dneva od zadnjega spolnega odnosa.). Za vaginalni seks je treba PrEP jemati 7 dni pred spolnim odnosom, da se v vaginalnem tkivu vzpostavi ustrezna zaščita.

Obstaja pa tudi tako imenovana počitniška opcija jemanja PrEP-a, če želite uporabiti PrEP kot fleksibilnejšo, kratkoročno možnost, če odidete na počitnice v tujino. Kot vemo, geji radi potujemo na prajde, raznorazne gejevske zabave, kot so destinacije Gran Canaria ali Barcelona, ali morda v določene dele Afrike, kjer je stopnja hiva visoka. Počitniški PrEP je v resnici dnevno jemanje zdravila, a za kratek čas; vzamete ga 7 dni pred odhodom, če ste odsotni en teden, ga na počitnicah vzemite vsak dan in ko se vrnete, jemljite zdravilo še dodatnih 7 dni – s tem je cikel KONČAN.

»Da, PrEP je lahko odlično orodje za zaščito pred hivom pri tistih, ki prakticirajo kemseks.«

Ta shema je primerna za vsakogar, ne glede na spol in vrsto seksa. Če imate le analni seks, lahko vzamete 4 tablete na teden, kar v angleščini imenujemo Ts and Ss, saj se PrEP jemlje ob torkih (Tuesday) in četrtek (Thursday) ter sobotah (Saturday) in nedeljah (Sundays). Ta metoda zmanjšuje količino zaužitih tablet skoraj za polovico. 4 tablete na teden ponujajo skoraj enako zaščito kot dnevni PrEP. Ti podatki so ekstrapolirani iz študije iPrEx. Boniteta takega režima jemanja je zmanjšan vnos zdravila v sistem

ter zmanjšanje stroška PrEP za skoraj polovico.

Seveda za tiste, ki seksajo vsak dan ali večkrat na teden ali ne načrtujejo svojih spolnih odnosov vnaprej, priporočam dnevno uporabo zdravila PrEP, saj je tako priročneje in enostavnejše.

Študije kažejo, da se kondomi običajno ne uporabljajo v okolju kemseksa. Bi lahko rekli, da je v tem scenariju PrEP rešitev za zaščito pred hivom?

Da, PrEP je lahko odlično orodje za zaščito pred hivom pri tistih, ki prakticirajo kemseks.

Sprva, ko nisem toliko vedel o PrEP-u, nisem verjel, da PrEP, ki ga jemlješ le občasno, dejansko učinkuje. Vendar pa zdaj vemo, da zadeva deluje. Podatki študije Ipergay dokazujejo ravno to, da načrtno jemanje PrEP-a za analni seks učinkuje prav tako uspešno kot vsakodnevni PrEP. Recimo, da človek najinih let, torej sredi dvajsetih oz. tridesetih let, prakticira kemseks enkrat na tri tedne.

Če domnevamo, da je to edini seks, ki ga ima, sem prvotno mislil, da bo načrtno jemanje PrEP-a odlično za uporabnike, ki prakticirajo kemseks. Vendar pa narava oz. okolje, v katerem se kemeks odvija, kaže na določeno kaotično obnašanje. Resnično je pomembno, da ne zamudite nobenega od odmerkov, kadar ga jemljete načrtno (on-demand), zato bi v taki situaciji raje svetoval uporabo vsakodnevnega jemanja PrEP-a, saj se tako ne bi poznalo, če bi uporabnik zamudil ali pozabil vzeti tableto ali dve.




Ali imaš kakšne podatke o interakciji med zdravili PrEP in drugimi zdravili, kot so hiv terapija, zdravila za impotenco in hormonska terapija?

Univerza v Liverpoolu ima pripravljeno odlično orodje (tabela), kjer lahko preverimo interakcije med rekreativnimi drogami in zdravili za hiv. Najdete jo na: www.hiv-druginteractions.org/checker.

V Truvadi in v njihovih generikah sta dve zdravilni učinkovini: emtricitabin in tenofovir dizoproksil fumarat. Vprašanja, ki jih najpogosteje dobim v povezavi z interakcijami z zdravili, so:

- viagra – ni znanih interakcij,
- hormonska kontracepcija – ni znanih interakcij,
- rekreativne droge – ni znanih interakcij,
- alkohol – ni znanih interakcij,
- feminizirajoča ali maskulinizirajoča hormonska terapija za nekatere transseksualce – ni znanih interakcij.

Seveda, ko govorimo v kontekstu kemseksa, ne bi ravno priporočal, da pojedete zdravilo PrEP skupaj s požirkom GHB/GBL, kar pa je v bistvu zdrav razum.



Pred nekaj leti me je študij filma iz mehiškega Ciudadada de México pripeljal v Barcelono, natančneje na CECC (Centre d'Estudis Cinematogràfics de Catalunya). S snemalno ekipo SNATCHERS smo od takrat posneli več videospotov za različne, tako lokalne kot svetovno znane, glasbene skupine in DJ-je. Kasneje je moja pozornost pritegnil svet fotografije, zato sem se odločil za študij na IEFC (Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya). Na moje delo na vseh področjih močno vplivajo moje japonske in ameriške korenine ter klasične filmske grozljive iz 40., 50. in poznih 60. let 20. stoletja. Navdihujeta me tudi erotični aspekt starih hollywoodskih filmov ter neorealizem italijanskih filmov, kot je npr. Ludwig (1973). V svoji karieri sem imel srečo sodelovati z blagovnimi znamkami, kot so Kepper, UMU in Timoteo, ter modnimi oblikovalci, kot sta Manuel Bolaño in Nuria Serra Barcelona. Kadar pa se lotim katerega izmed številnih samostojnih projektov, običajno delam s temami, ki zares pritegnejo moje zanimanje, kot so poželenje, erotika (*erotic behaviour*), moškost in moško telo (*the male form*).



Fotograf: Tim Asato
Model: Turco Sahin
Vizažistka: Mary Torres

www.timasato.com
Instagram: [@tim_asato](https://www.instagram.com/tim_asato)
www.flickr.com/tim_asato

FAQ: PROGRAM KEMSEKS

ZMANJŠEVANJE TVEGANJ, POVEZANIH S PORABO DROG IN SPOLNOSTJO MED MSM

Kdo so izvajalci programa?

Program Kemseks je nastal na pobudo treh organizacij – Društva informacijski center Legebitra, Društva ŠKUC in Združenja DrogArt –, ki so pri delu s svojimi uporabniki zaznale povečano tvegano vedenje v skupini moških, ki imajo spolne odnose z moškimi (MSM), ki ob seksu uporabljajo tudi psihoaktivne substance.

Kaj je kemseks?

Izraz kemseks (*ChemSex*) je slengovski izraz, ki se je pojavil v gejevski skupnosti in označuje uporabo psihoaktivnih substanc pri seksu. Izraz izhaja iz Velike Britanije, kjer je definiran z uporabo ene izmed treh psihoaktivnih substanc (mefedrona, metamfetamina ali GHB/GBL) z namenom povečanja seksualnih užitkov. V slovenskem kontekstu pomeni konzumiranje drog tik pred in/ali med spolnim odnosom z namenom spodbujanja specifičnih spolnih praks ter kot dodatna vrednost seksualnemu užitku. V okviru kemseksa se pogosto konzumirajo naslednje droge: GHB, GBL, MDMA, ekstazi, kokain, 3MMC (sladoled), metamfetamin, poppers, marihuana ter viagra.

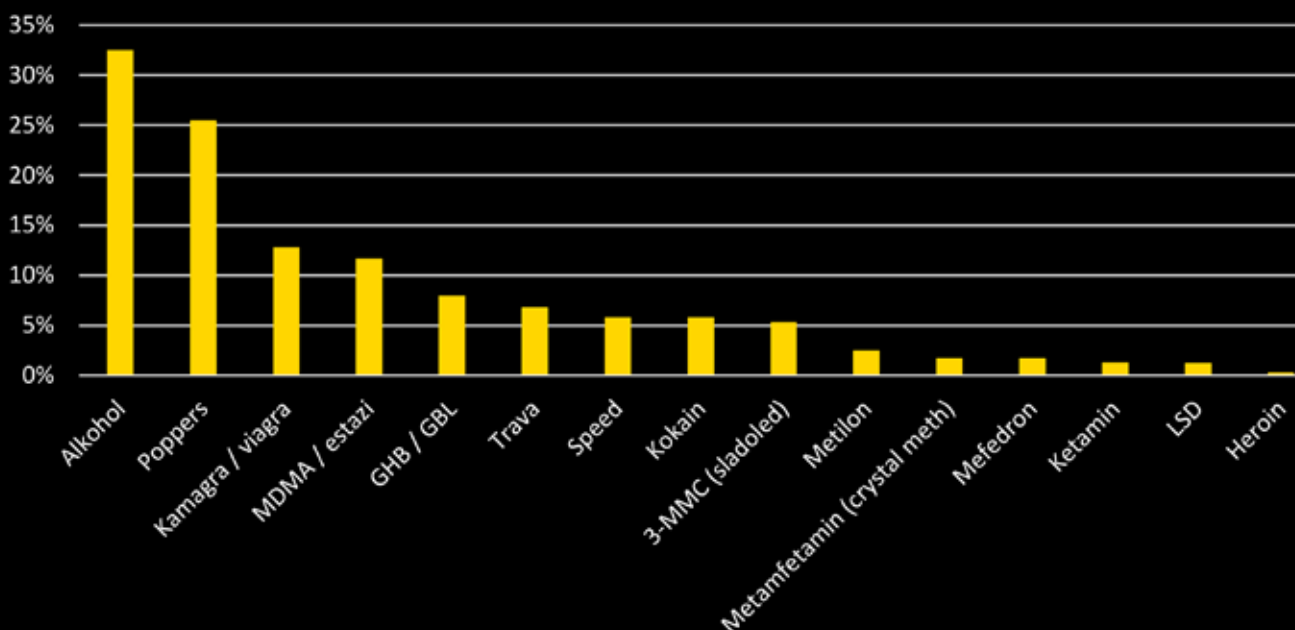
Kako pogosta je uporaba psihoaktivnih substanc pri seksu?

Po podatkih iz 2017, ki jih pri testiranju v skupnosti v okviru programa Odziv na HIV zbira DIC Legebitra, uporaba psihoaktivnih substanc pri spolnem odnosu ni redka, kot kaže grafični prikaz uporabe psihoaktivnih substanc pri spolnem odnosu v zadnjih 12 mesecih.

Zakaj posameznik prakticira kemseks?

Posamezniki uživajo droge zaradi njihovih učinkov, kot so sproščenost, evforija, čustvena povezanost, čutne zaznave itd. Veliko moških, ki imajo spolne odnose z moškimi, uporablja droge, da presežejo težave s samopodobo ali da izboljšajo spolno vzbujenje. Uživanje alkohola in rekreativnih drog zmanjša posameznikovo socialno anksioznost in zadržanost, prav tako pa vpliva na preudarnost, kontrolo in odgovornost. V takih okoliščinah se lahko posameznik prej prepusti tveganim spolnim odnosom. Ko posameznik pri sebi zazna fantazijo in začuti željo po telesni ali romantični povezavi z osebo istega spola, lahko to vključi v dožemanje sebe ali pa najde načine, kako željo realizirati, ne da bi to zanj imelo

Uporaba psihoaktivnih substanc pri spolnem odnosu med MSM
n=1018



posledice v smislu oblikovanja identitete. Droge na ta način povzročajo, da postanejo ljudje bolj sproščeni in dovzetni za določene spolne prakse, o katerih sicer fantazirajo, a jih v treznem stanju ne upajo izraziti oziroma realizirati.

Najpogostejši razlogi za prakticiranje kemseksa:

- počutijo se seksualno svobodnejši in lahko presežejo probleme z intimnostjo;
- lažje presežejo strah pred zavrnitvijo in se znebijo sramu, povezanega s seksualnostjo;
- lažje se spopadajo s stigmo, povezano s hivom, hepatitisom C in drugimi spolno prenosljivimi okužbami;
- lažje se soočajo s problemi iz preteklosti, vključujoč spolno nasilje;
- preseganje ponotranjene homofobije;
- želja po »boljšem« seksu, ki traja dalj časa;
- osamljenost;
- želja po intimnosti, povezanosti z drugimi, želijo biti del skupnosti;
- želijo si seksualne potrditve in
- zato ker »vsi to počnejo«.

Kaj pa negativni vplivi drog na seksualne občutke?

Metamfetamin in GHB/GBL lahko povzročijo neželene učinke, kot so vznemirjenost, paranoja, agresija in druge psihoze, intenzivna spuščanja pa lahko pri človeku spodbujajo tudi samomorilska nagnjenja. Poleg tega so tovrstne droge potencialno zelo zasvojljive, še posebej če se jih konzumira v veliki količini in v časovno kratkem, a intenzivnem obdobju jemanja.

V povezavi s kemseksom se omenja seksualno dezinhibicijo, ki se kaže v neupoštevanju ali zmanjšanem upoštevanju družbenih konvencij ter slabi oceni tveganja. Uporaba določenih drog podaljšuje zmožnost samega seksualnega akta, kar lahko vodi v rektalno travmo, ki dodatno povečuje možnost okužbe s hivom ter hepatitisoma B in C pa tudi možnost okužbe z drugimi spolno prenosljivimi okužbami. Nekaterje droge lahko povzročajo komo, kar povečuje tveganje za različne oblike spolne zlorabe.

Zakaj potrebujemo tak program?

Program je zgrajen na podlagi neprekinjenega dvoletnega raziskovanja in interakcije z uporabniki. V letu 2015 je bila izvedena prva raziskava fenomena v Sloveniji, vzpostavljena informativna spletna stran, udeležili so se prvega mednarodnega foruma

o kemseksu, vzpostavili sodelovanje s sorodnimi organizacijami, izvedli izobraževanje svetovalcev in izsledke raziskave vključili v nacionalno poročilo na področju drog. Raziskovanje je potrdilo domneve, da tudi v Sloveniji med MSM najdemo skupino s povečanim tveganim vedenjem in da obstaja potreba po celostni obravnavi problematike drog v povezavi s seksualnimi subkulturami.

Obstoječi programi organizacij LGBT, ki se osredotočajo izključno na seksualni vidik preventive, so nezadostni, ker ne vključujejo preventive in zmanjševanja škode na področju drog. Po drugi strani se naši uporabniki zaradi svoje zgodovinske subkulture specifičnosti, ki je zaznamovana s stigmatizacijo nenormativnih seksualnih družbenih praks, ne želijo vključevati v obstoječe programe pomoči in zmanjševanja škode, povezane z uporabo psihoaktivnih substanc.

Program Kemseks je na področju zmanjševanja škode v Sloveniji edinstven in predstavlja združevanje obeh pristopov z upoštevanjem zgodovine gejevske seksualne subkulture in uporabo prilagojenih metod, ki jih izvajajo usposobljeni vrstniški delavci. Sama aktivnost temelji na izkušnjah sorodnih tujih organizacij.

Kaj program ponuja?

Poseben poudarek v programu je namenjen terenskim intervencijam v prostorih druženja (klub in savna). Poleg tega program nudi tako informiranje prek skupinskih aktivnosti in spleta kot tudi individualno strokovno svetovanje. Zaradi relativno nove vsebine in pristopov v Sloveniji je v programu določen poudarek namenjen tudi raziskovalnim aktivnostim, ki bodo omogočale dodaten uvid v ciljno skupino in prilagoditev aktivnosti. V okviru programa se izvaja celovita informativno-ozaveščevalna kampanja in tudi serija izobraževanj za skupnostne delavce in strokovnjake.

Uporabnikom so na voljo informativna spletna stran www.kemseks.si, promocijski in informativni materiali in posebna tematska številka revije GEJM. Spletna stran, ki je namenjena zmanjševanju škode, se je izkazala za dober vir informacij, kar potrjuje tudi dnevnik obiskov na spletni strani. Vsebuje ključne informacije o seksu, drogah, spolno prenosljivih okužbah in testiranju na način, ki naslavlja MSM. Hkrati so vse te informacije povezane v zbir možnih težav in nasvetov za zmanjševanje škode z informacijami o tem, kje lahko uporabniki poiščejo dodatno pomoč oz. kako si lahko sami ustvarijo svoj načrt za samopomoč.



V Tiffanyju in savni District35 deluje terenska ekipa, katere namen je vzpostavljati osebni kontakt z osebami, ki prakticirajo kemseks, osveščanje in informiranje o tveganjih, povezanih s kemseksom, ter nudenje informacij o zmanjševanju škode. Na voljo so tudi materiali za zmanjševanje škode – kemseks paketki, ki vsebujejo snif lističe za enkratno uporabo, brizgalko za odmerjenje GHB/GBL, informativno kartico s podatki, kam se lahko uporabniki obrnejo za svetovanje, kondome, lubrikante, rokavice za specifične spolne prakse itd. S svetovalcem se uporabniki lahko tudi pogovorijo o svojih izkušnjah, dilemah, vprašanjih.

Udeležite se lahko pogovornih večerov, ki so namenjeni uporabnikom kemseksa z namenom odpiranja različnih ključnih tem, povezanih s kemseksom. Tako so odpirali teme, povezane z nevarnostmi uporabe drog pri seksu, spolno prenosljivimi okužbami, intimnostjo in odnosi, droge in zakonodaja ipd.

Na voljo je tudi PEP-linija, na kateri lahko pridobite vse ustrezne informacije in kjer v primeru prepoznane potrebe po PEP-u uporabnika usmerijo na Infekcijsko kliniko. V primeru kompleksnejših težav pa program nudi tudi možnost vključitev v individualno strokovno svetovanje, ki ga izvaja usposobljena strokovna svetovalka Mina Paš.

Nadaljuje se tudi raziskovalni del v obliki posnetka stanja v letih 2017 in 2019. Konec leta 2019 bo na voljo tudi kulturnozgodovinska študija, v kateri bodo skozi zgodovinski pogled v luči sprememb na področju tehnologije in socializacije ciljne skupine poskušali umestiti pojav kemseksa v širši družbeni kontekst slovenskega okolja.

Program vodijo in izvajajo usposobljeni vrstniški delavci, ki se v sklopu rednega izobraževanja in

mreženja s sorodnimi organizacijami na področju kemseksa udeležujejo tudi mednarodne konference European ChemSex Forum (ECSF), ki je edinstvena konferenca na področju kemseksa v Evropi. Gre za vseevropsko koordinacijo, združeno v eni platformi, za skupni odziv na evropski in državni ravni, ki omogoča izmenjavo informacij in uspešnih praks ter smiselno implementacijo le-teh.

Se lahko pridružim in sodelujem v programu?

Program je odprt in medse vabi zainteresirane prostovoljce, ki bi ga radi pomagali soustvarjati. Za več informacij o možnostih sodelovanja piši na e-mail: simon.kovacic@drogart.org.

Kje lahko stopim v stik s svetovalcem?

Za splošna vprašanja, povezana s kemseksom, je svetovalec vedno na voljo preko e-maila: info@kemseks.si, na terenski info točki v klubu in/ali savni, na Legebitrinih testirnih dogodkih ter na Združenju DrogArt in v Društvu ŠKUC.

Če iščeš strokovni nasvet, kako omejiti svojo uporabo ali z njo prenehati, pa se lahko obrneš na usposobljeno psihoterapevtsko in doktorico medicine Mino Paš, ki že leta sodeluje tako z Legebitro kot tudi z DrogArtom: minapas76@gmail.com.

Kje lahko dobim brezplačne materiale, namenjene zmanjševanju škode (kondome, lubrikante, snif listke, brizge ipd.)?

Kemseks paketke, ki vsebujejo vse potrebne materiale za zmanjševanje škode, lahko najdeš na sedežih društev DrogArt, Legebitra, ŠKUC in na terenskih informiranjih. Lahko pa se oglasiš in svoj paketek le dopolniš z materialom, ki ti ga je zmanjkalo.

Kdo financira program?

Program financirata Ministrstvo za zdravje RS in Mestna občina Ljubljana.





U VSAKI IGRI
JE NEKAJ TVEGANJA.

WWW.KEMSEKS.SI

Program "Kemseks: Zmanjševanje tveganj povezanih z uporabo drog in spolnostjo med MSM" izvajajo:

ŠKUC

LEGATRA

DrogArt

Program sofinancira:



REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE



**MATIC BENET
»ORGANIZIRAJ SVOJ
KAOS! | ORGANIZED«**

Spoznaj Matica Beneta, študenta arhitekture na ljubljanski univerzi, ljubitelja potovanj, preprostih stvari, ravnih linij, črne in bele barve ter nenazadnje kreatorja znamke Organized.

Ločitev Matičevih staršev je bila v njegovem življenju prelomni dogodek; kot pravi, se mu je takrat podrl svet, a je smisel našel v simbolu trikotnika. Globlji odgovor, kaj točno mu pomeni trikotnik, pozna le on. »Trikotnik je tisti simbol, ki mi daje moč v trenutkih, ko mi je v življenju težko, zato me tudi v obliki tetovaže spremlja na vsakem koraku.«

Pred tremi leti si je Matic izdelal svoj prvi planer, s katerim je navdušil tudi svoje prijatelje ter sorodnike in nenazadnje je konec lanskega leta navdušil celo Urad predsednika Republike Slovenije, ki je pri Maticu naročil serijo planerjev, pri katerih je sicer namesto svojih značilnih črno-belih okvirjev uporabil zlato barvo. A ideja ni ostala le pri planerjih. Kmalu so se jim pridružili tudi drugi izdelki, kot so beležka *Pack this* za vse popotnike, planer *WTF should I do?*, serija majic, emailirani lončki ...

Na vseh izdelkih je vključen tudi trikotnik, logotip njegovih dizajnerskih izdelkov, ki jih kreira pod znamko Organized.

V glavi ima že nove ideje in podvige, ki jih želi realizirati v prihodnosti, med drugim se v začetku prihodnjega leta kot član študentske arhitekturne ekipe podaja v Gambijo. Tam bodo pod okriljem društva Streha za vse, ki združuje študente in mentorje Fakultete za arhitekturo in Fakultete za gradbeništvo in geodezijo, načrtovali in zgradili šolo in vrtec za tamkajšnje otroke.

Trenutno še zbirajo sredstva in iščejo sponzorje. V sklopu kampanje je Matic oblikoval majico, na kateri je povodnega konja upodobil z le eno neprekinjeno črto.

Slediš mu lahko na Instagramu: [@matic.benet](#) oz. [@organized.si](#) ali polajkaš njegov Facebook profil: [Organized](#)

Če so te navdušili njegovi izdelki, pa jih lahko najdeš tudi v izbranih trgovinah oz. kar na njegovi spletni strani [www.organized.si](#).





Ne Guglaj. Testiraj se zdaj.

Brezplačno in zaupno svetovanje ter testiranje na:

hiv

sifilis

hepatitis B in C

gonorejo



Univerza v Ljubljani | Medicinska fakulteta
INSTITUT ZA MIKROBIOLOGIJU IN IMUNOLOGIJU



REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE



Testiranje v skupnosti poteka v okviru programa Odziv na hiv, ki ga izvaja DIC Legebitra v partnerstvu z inštitutom za mikrobiologijo in imunologijo Medicinske fakultete Univerze v Ljubljani. Za vsebino je odgovorno izključno DIC Legebitra. Program Odziv na HIV financirata Ministrstvo za zdravje RS in Mestna občina Ljubljana. Delovanje ter programe in projekte Društva informacijski center Legebitra sofinancirata Študentska organizacija Univerze v Ljubljani in Fundacija financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji - FIHO. Stališče organizacije ne izražajo stališč FIHO.

Nejc Kovačič je vodja projektov in strokovnjak za digitalno komuniciranje. Kot diplomirani zgodovinar, geograf ter magistrski študent dediščinskega turizma vodi spletno urednikovanje novega turističnega produkta Istrski zajtrk. Je velik ljubitelj gledališča, potovanj in mode.



BEYOND HARM REDUCTION: Kemseks, moderni odnosi in konsenz

Junija smo se tri DrogArtove terenske delavke odpravile na pot v Španijo. Vstale smo ob treh ponoči, poklicale taksi ... Ma ne, ne bom vas dolgočasila z našo naporno potjo. Ta ni bila nič drugega kot skupek avtobusov, taksijev, iskanja pravih terminalov, čakanja v vrsti, kazanja kart in potnih listov ter celega kupa živčnosti. A je bilo vredno, ko smo v hiši tipične španske arhitekture na naši končni destinaciji razgrnile svoje spalke. Po skoraj dveh dneh poti smo ob večernem ognju užile prve dihlejaje energije, zaradi katere smo se na to pot sploh podale: znašle smo se v vasi Montalban, obdani z mogočnim oranžnim gorovjem, me pa smo bile obdane s tridesetimi mladimi iz cele Evrope, ki se udeležujejo na področju zmanjševanja škode in so že razgreto razpravljali o svojem delu.

Beyond Harm Reduction training je bil pravzaprav projekt Erasmus+, katerega namen je bil povezati mlade, ki delujemo na področju zmanjševanja škode zaradi drog. Udeleženi smo bili mladi iz Grčije, Makedonije, Nemčije, Irske, Italije, Poljske, Španije, Portugalske in Slovenije. V desetih dneh smo se učili o kategorizaciji substanc, delili primere dobrih praks, spoznavali zgodovinske, ekonomske in politične okvire področja psihoaktivnih substanc, se posvetili specifični spola na področju drog in se dotaknili brezdomstva. Razpravljali smo o darknetu, spoznavali situacije v drugih državah in obravnavali še cel kup tem, ki so bile ena bolj zanimiva od druge. Če bi želela napisati izčrpno poročilo o vsem dogajanju, bi verjetno lahko izdala manjšo knjigo. Zato pa sem se za ta članek odločila, da predstavim delavnico, ki smo jo organizirale DrogArtovke: o kemseksu, sodobnih odnosih in konsenzu. Razpravljali smo o uporabi drog, spolno prenosljivih okužbah, testiranju, fetiših, darkroomih, Grindrju in še marsičem ...

Izobraževanja smo se udeležili različni ljudje z različno velikimi repertoarji znanja in izkušenj, zato smo želele, da v prvi vrsti sledimo sloganu Erasmus+: *Mladi v akciji*. Zato smo predstavitev začele s t. i. proaktivno

kavarno (*Pro Action Café*), kjer so se udeleženci in udeleženke razdelili v tri skupine. Me smo pripravile tri glavne teme, o katerih smo želele, da diskutiramo: seks in droge, moderni odnosi in aplikacije ter konsenz pri odnosih, seksu in drogah. Skupine so na vsaki »postaji« debatirale o svojih idejah in dilemah, delile so znanje in si zastavljale vprašanja. Vsaka skupina se je ustavila pri vsaki temi, tako da smo zbrali vso znanje in vse ideje, ki so jih mladi imeli. Vnemale so se razgrete debate, v katerih se je odpiralo mnogo vprašanj, na katera smo želeli kasneje tekom predstavitve odgovoriti.

Začele smo s povzetkom idej, ki so se ljudem porajale pri temi seksa in drog. Razpravljali smo o tem, zakaj se ljudje sploh odločijo za kemseks prakse, katere so pozitivne plati takih praks in kje na uporabnike prežijo tveganja. Znanje, ki so ga soudeleženci projekta že imeli, smo povezale s kratko predstavitvijo, kaj kemseks sploh je in katere spolne prakse vse zajema. Dalj časa smo diskutirali o tem, kakšna so specifična tveganja, in prišli do nekaterih zaključkov. Glede na to da je kemseks pravzaprav pojav, ki delno odraža tudi nesprejemajočo, homofobno družbo, je marsikatero tveganje povezano prav s socialnim kontekstom. Ko oseba občuti ali celo ponotranji homofobijo, obstaja možnost, da se bodo temu pridružile še nizka samopodoba, socialna izolacija, depresija in tesnoba. Zaradi želje po povezanosti in »biti jaz« na eni strani ter obsojajoče družbe na drugi, lahko psihoaktivne substance postanejo most med tema na videz nezdržljivima svetovoma. Pod vplivom drog se ljudje lažje sprostimo, podajamo se v situacije, v katere se trezni sicer ne bi, to pa pomeni tudi odločanje za različne tvegane spolne prakse in opuščanje zaščite. To sicer lahko prinaša nove izkušnje in možnost, da se oseba »izzivi«, po drugi strani pa si na tak način lahko pridelamo hudega moralnega mačka, izgublamo stike z osebami izven kemseks partijev, doletijo pa nas lahko tudi druge nevšečnosti, ki so povezane z uporabo drog in dalj trajajočim in morda nezaščitenim seksom. Med slednje spadajo tudi spolno prenosljive okužbe, o

katerih smo s tujimi kolegi in kolegicami naredili kratek kviz. Razdeljeni v manjše skupine so ugotavljali, kako se določene okužbe prenašajo, in z dvigovanjem banan, ki so predstavljale spermo, češpljo, ki je predstavljala vaginalno tekočino, in tako naprej smo uspeli spet razvedriti vzdušje ob sicer kar težki temi. Predstavitve kemseksa smo zaključile s predstavitvijo PEP-a in PrEP-a, možnostmi testiranja v Sloveniji in našim avtohtonim projektom Kemseks, katerega sooblikujemo ŠKUC Magnus, Legebitra in DrogArt. Strinjali smo se, da je informiranje o manj tvegani spolnosti in uporabi drog izjemnega pomena, četudi lahko to za nas pomeni različne izzive – povezovanje organizacij, organiziranje aktivnosti za osebe LGBTIQ+ v skupnosti, terensko delo, grajenje dobrega in zaupnega odnosa z uporabniki, inovativne oblike pomoči ...

Glede na to da smo končno uživali začetek poletja ter odklop od predavalnic na fakultetah in sedenja v pisarnah, si res nismo želele, da kolegi in kolegice na naši predstavitvi sedijo kot učenci v razredu. Zato smo jih povabile, da po povzetku mnenj o sodobnih razmerjih ter vplivu aplikacij in socialnih omrežij nanje razgibajo svoje ude v igri pantomime. Verjetno mi ni treba posebej poudarjati, da so tekle solze smeha, ko so udeleženci in udeleženke želeli prikazati seks brez kondoma, fuck buddyja, Grindr in podobne pojme. Z nekoliko resnejšim tonom pa smo pokomentirali, da se z aplikacijami za dejtanje ustvarjajo instant odnosi, ki so fokusirani samo na seks, mi pa se čedalje bolj obremenjujemo, ali na selfijih izgledamo dovolj seksi. Diskusija je nanesla tudi na temo, da naša prezenca na recimo Grindrju ali Tinderju vendarle ne pomeni izključno tega, da »ga želimo fasat«, saj nekateri posamezniki želijo le

spoznavati nove ljudi. To je bil povod za zadnjo temo, ki smo jo želele obravnavati: konsenz.

O konsenzu mnogokrat razmišljamo v kontekstu spolnih odnosov, vendar smo to polje želele razširiti. Vedno več se namreč govori o nezaželenih spolnih odnosih, o odnosih, kjer oseba ni dovolj jasno rekla »ne«, in o odnosih, ko oseba brez vednosti partnerja odstrani kondom, kar so brez dvoma izjemno pomembne teme. Vse prevečkrat pa ob tem pozabimo, da smo lahko subtilno ali povsem transparentno prisiljeni tudi v druga dejanja. Recimo, da si na privat partiju in gostitelj zmeta debel džojnt. Vsi z zanosom naredijo par »pljuč«, potem pa se vse oči v pričakovanju uperijo vate. Tip, ki sedi zraven tebe, ti pred nosom maha z napol dogorelim džojntom in nakazuje, da naredi dim. Ti pa na žurkah običajno samo piješ in ti res ni do kajenja trave, a ko se ti ljudje začnejo posmehovati, se vendarle vdaš pritisku in se okadiš. Tudi to je situacija, v kateri sta manjkala spoštovanje posameznikovih želja in konsenz. DrogArtovke smo pripravile še nekaj podobnih primerov, ki so odprli debato o medsebojnem spoštovanju in konsenzu. Govorili smo tudi o darkroomih, kamor se ljudje včasih samo umaknejo, grejo konzumirati substance, si jih pridejo ogledat zgolj iz furbca ali pa se tja dejansko odpravijo z namenom seksa. Pogovarjali smo se, da sama prezenca v darkroomu ne pomeni nujno želje po spolnih igrich, kar nekateri klubi rešujejo z barvnimi zapestnicami – zelena recimo pomeni *kar naskoči me*, rdeča pa *off limits*. Problem nastane, ko se morda tip z zeleno zapestnico preveč napije in zakomira nekje v kotu darkrooma, drugi tipi pa se vrstijo za njim kot otroci v vrsti za sladoled. Ne pozabimo, da je komu tudi fetiš seksati z ljudmi, ki v odnosu ne



participirajo kaj dosti. V takem primeru gre lahko torej tudi za posilstvo, kljub temu da je oseba na videz jasno rekla »ja«. Ljudje se včasih počutijo krive, če se jim zdi, da recimo spolnega odnosa niso dovolj jasno odklonili, to pa spodbuja družba s prežvečenimi izgovori, da »je že prosil/-a za to«, saj je bila oseba pijana, pomanjkljivo oblečena in podobne bedarije. Naš zaključek je bil predvsem ta, da moramo nujno spodbujati pogovor in osveščati o konsenzu, najsi gre za seks, droge ali pa karkoli drugega. Družbi, ki na vse načine išče izgovore in opravičuje dejanja, ki so bila storjena proti volji nekoga, želimo dati vedeti, da samo »ja« pomeni »ja«, vse ostalo pa je absoluten stop znak.

Kot sem zapisala že v uvodu, bi o našem izobraževanju lahko razpredala v nedogled. Namesto tega vam bom za konec raje namignila, da se mladi le udeležite raznih izmenjav, izobraževanj in drugih možnosti spoznavanja in povezovanja, saj so tovrstne izkušnje nabite s čustvi, novimi poznanstvi, svežim znanjem in na koncu s fantastičnimi spomini. Upam, da sem delček tega uspela predstaviti tudi vam. Želim pa si tudi, da bo za koga članek morda spodbuda za razmislek ali debate s prijatelji, ki bodo brez dvoma zanimive.

MNENJA O DELAVNICI CHEMSEX, MODERN RELATIONSHIPS AND CONSENT

Navdihujoča delavnica, tako zaradi teme kot metode. »Droge« in »seks« vključujejo številne obstoječe prakse v naši družbi, ki so pogosto obravnavane kot tabu ali na neresen način. Izvajalke delavnice so k temi pristopile na zelo resen, celovit in neobsojajoč način, s

fokusom na zmanjševanju škode. Na delavnici je bilo še posebej zanimivo, ko smo preizkusili našo stopnjo dezinformacij o široko razširjenih spolno prenosljivih boleznih, ki se pogosto strnejo zgolj v strah pred hivom. Zanimivo je bilo razpravljati o konsenzu in posledicah večje razširjenosti spolnih in čustvenih praks, kot je denimo poliamorija, ki lahko spremenijo tako naše izhodišče kot prepričanja. Pri tem so vodje delavnice do kemseksa zavzele kritičen, znanstven, ljubeč in spolno specifičen pristop.

Alejandra, Metzineres, Španija

Predstavitve je v več pogledih izpolnila moja pričakovanja. Zelo koristne so se mi zdele informacije o možnih škodljivih posledicah, katerim so lahko izpostavljeni ljudje, ki se prakticirajo kemeks. Tudi moralna vprašanja na temo soglasja, o katerih smo razpravljali, so bila zelo zanimiva tema. Dekleta so imela praktične rešitve in izkušnje, ki so jih delile z nami, za kar sem zelo hvaležna!

Katerina, HOPS, Makedonija

DrogArtova predstavitve o kemeksu je bila del projekta Trening za trenerje na področju zmanjševanja škode v Španiji. Sama sem prvič tako široko debatirala o tej temi in dekleta so stopnjo predstavitve prilagodila različnim ravnem znanja udeležencev. Temo so predstavile na celosten način, vključevale so najpomembnejše stvari in nam omogočile odprto razpravo. Dekleta so uporabila tudi aktivacijske metode – vsi so sodelovali, zato ni bilo bojazni, da bi pozornost udeležencev pojenjala. Zelo sem vesela, da sem imela priložnost razvijati svoje znanje, in delavnica se mi je zdela zelo koristna.

Roxana, SIN Worclaw, Poljska

■ SIMONA NAHTIGAL – SISSI



Reši dilemo s Teto Pepco

Draga Pepca,

pomagaj mi, prosim, saj se mi resnično že meša od samih skrbi. Namreč, v sobotno jutro sem se zbudil ves potreben in še nekoliko zmačkan od prejšnje noči, ko smo praznovali prijateljev rojstni dan. Že iz navade sem vklopil Grindr in po par minutah sem si izmenjal nekaj besed in golih slik s parom, ki me je povabil medse, da bi se skupaj malo pozabavali. Ko sem prišel k njima, smo najprej skupaj spili kozarec vina in malo poklepetali. Nakar smo se spravili k akciji. Sledili so dotiki, poljubi ... nato smo se spravljali k seksu. Pogovor je nanesel na uporabo kondoma in rekal sta mi, da onadva seksata brez kondoma, da je eden izmed partnerjev pozitiven in nezaznaven, drugi pa je na PrEP-u in da itak ni možno, da bi se hiv prenesel, da na ostale spolno prenosljive okužbe se pa redno testirata na Legebitri.

Po resnici ti povem, Pepca, da nisem imel pojma, kaj je PrEP, nekaj malega pa sem sicer že slišal o tem nezaznavnem. Pred njima nisem hotel izpasti trapast in neveden ter po možnosti delati kake nepotrebne pedrske drame; no, sicer sta se mi zdela zdrava in skulirana tipa. Tako sem pristal na seks brez kondoma. Še več! V sami evforiji sem jima pustil, da sta svoj load spustila kar vame. Sicer smo se imeli super, ampak po seksu sta me začeli grabiti panika in tesnoba, da sem naredil napako in da sem sedaj morda postal pozitiven. Teta Pepca, prosim te, pomagaj mi! Je moj strah upravičen?

Tesnobni Mihael

Dragi Mihael, ja, res niso od muh ti hormoni, ki nas včasih ženejo v nepremišljena dejanja. Seks brez kondoma in še spust sperme v ritko. Ti, ti, hormoni, ti. No, stvar je taka, stoji pa takole: če se oseba s hivom

zdravi in je njeno virusno breme nezaznavno, potemtakem hiva res ne more prenesti na svojega partnerja. Drugi partner, kot praviš, je na PrEP-u. PrEP je predekspozicijska profilaksa, kemijska zaščita pred okužbo s hivom v obliki tablet, ki jih hiv negativna oseba jemlje po potrebi ali pa vsakodnevno. Po domače povedano je to gejevska kontracepcijska tabletko. PrEP v tem primeru osebo zaščiti pred morebitno okužbo s hivom, kar pa ne velja za druge spolno prenosljive okužbe. Rekla bi, da si imel, če je moč verjeti partnerjema, manj tvegan seks. Seveda pa ti svetujem, da se preventivno na 3–6 mesecev redno testiraš na spolno prenosljive okužbe, kot so hiv, sifilis, gonoreja in hepatitis. Vse to lahko brezplačno in zaupno opraviš na Legebitri. Lep pozdrav

Teta Pepca

KAJiščeš.si

VEČ O SEKSU

Osveščanje o varnejši spolnosti, testiranju in življenju s hivom.


 TIM KRUGER

Tega, da bi postal porno zvezdnik, nisem nikoli načrtoval.

Že od zaključevanja prejšnje izdaje Gejma sem se poigral z mislijo o tem, kako zanimivo bi bilo, če bi lahko nekoč objavili ekskluzivni intervju s kakšnim znanim porno zvezdnikom. Pogosto sem se zalotil med sanjarjenjem, kako intervjuvam enega ali drugega, a sem se vedno znova na hitro predramil s hladnim tušem, da verjetno itak noben ne bi pristal na intervju. Ampak sama misel mi ni nikoli šla iz glave. Na Instagramu sem naletel na Tima Krugerja s spletnega mesta Timtales. Tip ima lep nasmeh, hud body in, mislim, jebat ga, čudovito »orodje« (smeh). Povsem brez realnih pričakovanj pomislim, kaj me stane en klik na Instagramu, probam pa ja lahko. In glej ga zlomka, tip mi odgovori... Zatorej, tukaj je, samo za vas – Tim Kruger.

Tim, sicer si Berlinčan, ampak sedaj živiš v Barceloni. Kaj je botrovalo temu, da si se preselil?

S partnerjem sva Barcelono pogosto izbrala za najino dopustniško destinacijo, pa tudi za nemalo vikend oddihov in na neki točki sva pomislila, zakaj se ne bi kar preselila, da vidiva, kako je živeti tukaj, in to sva tudi naredila. Berlin imava rada, ampak Barcelona ima dosti prijetnejše vreme. Skupaj sva bila dobrih 15 let, zdaj pa sva le najboljša prijatelja. Še vedno oba živiva v Barceloni in skupaj tudi delava za timtales.com. Čeprav bi se nekoč v prihodnosti rad vrnil v Berlin, ker Nemčijo vseeno malček pogrešam.

Lahko našim bralcem poveš, kako si pravzaprav postal porno zvezdnik? Si morda o tem sanjal že od najstniških let ali ...? Kako se je ta zgodba razvila?

Tega, da bi postal porno zvezdnik, nisem nikoli načrtoval. Ko sem bil star 19 let, sem delal v gejevski erotični trgovini, kjer sem imel priložnost videti ogromno porno filmov in se udeležiti tudi nekaj live sex dogodkov, ki smo jih tam prirejali. Na neki točki se mi je preprosto zazdelo, da bi lahko tudi sam počel kaj takega. Poslal sem nekaj e-mailov ameriškim porno

studiem in ni trajalo dolgo, da sem dobil odgovor in vabilo v San Francisco, kjer sem posnel svoj prvi porno film. Bila je zame odlična izkušnja in tudi producenti so bili zadovoljni. In od takrat sem kar pogosto prejemal vabila za snemanje pornografskih videov od različnih ameriških studiev. Po nekaj letih sem si zaželel vzpostaviti svoj studio in ustanovil sem Timtales.

Predvidevam, da si doma outiran? Ali tvoja družina ve tudi to, da si porno zvezdnik?

Doma sem se outiral že v najstniških letih in to nikoli bil problem. Moja družina je zelo odprta in me podpira. Ko sem se začel ukvarjati s pornografijo, sem jim povedal tudi to. In ker je za mojo družino najbolj pomembno, da sem srečen in da delam, kar me osrečuje, tudi ukvarjanje s pornografijo ni predstavljalo nobenega problema.

Snemal si za različne studije v Ameriki in Evropi. S katerim si, poleg svojega, seveda, imel najboljše izkušnje?

Užival sem v delu s Hothouse in z Raging Stallion.

So kakšne razlike med ameriškim in evropskim porno trgom?

Ko sem začel, je ameriški trg težil predvsem k porno videom s filmsko zgodbo in k modelom z lepo negovanimi in oblikovanimi telesi, medtem ko je bilo v Evropi vse skupaj bolj edgy. Z ljudmi, ki so izgledali bolj vsakdanje in bili bolj pouličnega videza, modeli, ki bi lahko bili naši sosede, je seks izgledal bolj pristen. Ampak zdaj delajo take filme tudi nekatere ameriške produkcije, zato teh razlik tako rekoč ni več.

Naši bralci bi gotovo želeli, da te vprašam, če si izključno aktiven samo v filmih ali je tako tudi za kamero, v zasebnem življenju?

Seveda sem v zasebnem življenju kdaj tudi pasiven, ampak mislim, da v bližnji prihodnosti tega ne bom počel pred kamero. Vsaj en delček svojega življenja si želim obdržati samo zase, glede na to, da je toliko mojega življenja tako zelo javnega.

Čeprav imaš celo zasebno kolekcijo porno filmov, me le zanima, ali kdaj gledaš katere druge porno filme in katere gledaš najraje?

Če gledam porno filme, so to običajno samo kratki amaterski klipi, ki jih najdem na spletu. Ampak običajno jih res gledam samo ob večerih, da zdrkam pred spanjem.

Si pa kar odprt tudi za nekatere fetiše, a ne? Če se ne motim, je eden od njih fistanje. Pa imaš še kakšne druge?

Nimam nobenih fetišev, je pa res, da sem odprt do izkušanja različnih stvari; in če je to nekaj, kar je všeč mojemu partnerju, sem z veseljem za.

Meriš celih 25 cm! Kar definitivno ni malo. Ti je bilo zaradi tega lažje dobiti delo v porno industriji?

Prepričan sem, da sem prve ponudbe za delo v tej industriji dobil zaradi svojega penisa, saj moje telo ni mega mišičasto in drugih atributov nimam.

Te ti centimetri naredijo bolj samozavestnega?

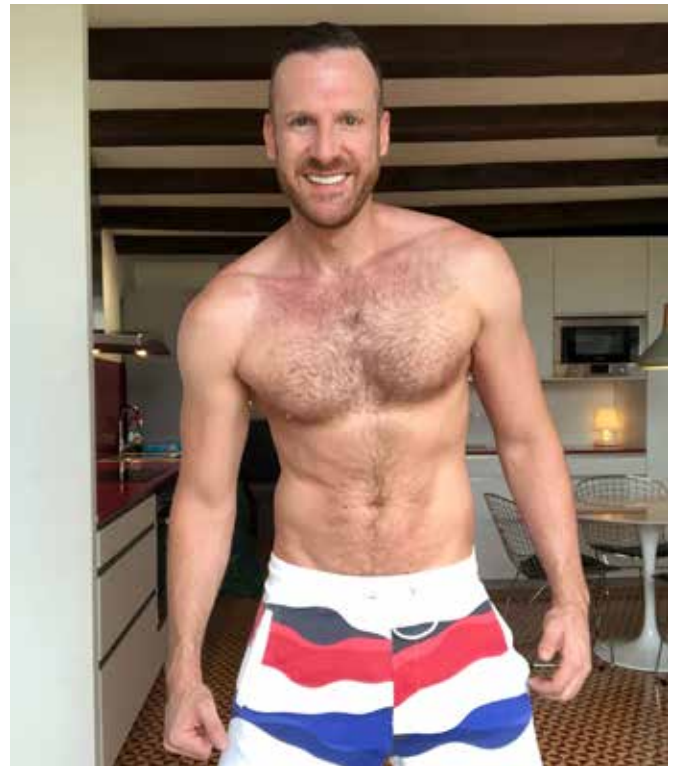
Čeprav sem vesel, da je tak, kot je, in uživam v njem, pa me moj penis ne dela bolj samozavestnega. Ne definiram se preko svojega tiča in običajno sem oblečen, ko sem na ulici ali v klubu, in svojega penisa ne kažem ves čas naokrog (smeh).

Ali si kdaj naletel na modele, ki so imeli težavo z velikostjo tvojega penisa, in kako ste to reševali?

Ja, včasih se res zgodi, ampak v bistvu presenetljivo bolj poredko, kot bi pričakoval. Če pride do takega problema, moram začeti počasi in postopoma stopnjevati. In če sem čisto odkrit, je meni pravzaprav kar všeč, ko vidim, da se malo matrajo z mojimi centimetri. To me samo še bolj podžge.

Kakšen je tvoj odnos do bareback porna? Ali v porno industriji obstajajo kaka pravila glede testiranja na hiv in druge SPO in kakšno je tvoje mnenje o tem?

Dandanes obstaja res veliko oblik manj tvegane seksa. Seks s kondomom ali tudi seks na PrEP-u ali pa s hiv pozitivnim tipom, ki se zdravi in je nezaznaven – vse to je zame manj tvegan seks. Ljudje bi se morali malo bolj poučiti o teh stvareh, saj je večinoma problem samo v tem, da ljudje nimajo pojma. Z rednim testiranjem na druge SPO pa lahko poskrbimo za to, da morebitna okužba, ki jo lahko dobiš pri seksu brez kondoma, ne privede do resnejših zapletov.



»Ker je za mojo družino najbolj pomembno, da sem srečen in da delam, kar me osrečuje, tudi ukvarjanje s pornografijo ni predstavljalo nobenega problema.«



»Prepričan sem, da sem prve ponudbe za delo v tej industriji dobil zaradi svojega penisa, ...«

Vprašal bi te tudi o uporabi drog v industriji. Nekateri porno filmi zelo eksplicitno prikazujejo uporabo rekreativnih drog in tudi tipom je jasno videti, da so zadeti. Kako ti gledaš na to? Ali dovoljuješ uporabo rekreativnih drog na primer za tiste, ki so pasivni, zato da so lahko bolj sproščeni? Kako vidiš to dogajanje okrog kemseksa?

Sam ne želim nobenih drog na snemanju, ker sem prepričan, da če želiš opraviti delo dobro in želiš dobre rezultate, tega ne moreš doseči zadet. Sem zelo profesionalen in tako je tudi z mojim timom in drugimi modeli, s katerimi delam, zato drog na snemanju ne dovolim. Seveda pa moram k temu dodati, da Viagre in poppersa ne smatram kot droge (smeh).

Timtales gosti številne najbolj poželjive tipe v industriji. Kaj iščeš v tipu, ki se na novo vključuje v industrijo pri Timtales? A izbereš vse modele sam?

Od tipčkov, ki želijo postati modeli, dobivamo ogromno mailov. Pa tudi ko vidim dobre tipe na spletu in v aplikacijah ali jih srečam zasebno in so mi všeč, jih kar direktno vprašam, če bi želeli posneti video za mojo spletno stran. Vsi naši modeli, ki so v videih aktivni, imajo ogromne tiče, kar pomeni, da če želiš postati naš model, moraš imeti precej velikega. Če pa želiš postati naš pasivec, pa moraš biti v prvi vrsti sposoben sprejeti velikega tiča in pri tem izgledati preprosto seksi (smeh).

Pred časom si nekje omenil, da bi si želel odtisniti svojega korenjaka v dildo. Si si to željo izpolnil?

Srčno rad bi prodajal svoj dildo in bile so ponudbe nekaterih proizvajalcev, ampak zaenkrat niso bile dovolj lukrativne, da bi se tega zares lotil. Mogoče se bomo tega lotili sami, enkrat v prihodnosti, a to terja veliko dela, mi smo pa trenutno že zelo, zelo zaposleni z našim timtales.com.

Feni te verjetno prepoznajo tudi v privatnem življenju. Kakšne izkušnje imaš z njimi?

Tako je, tipi me prepoznajo na ulici ali v klubih. Večinoma so zelo prijazni in spoštljivi, so pa tudi taki, ki ne znajo ločiti med Timom, porno zvezdo, in zasebnim Timom. Taki mislijo, da lahko samo pristopijo in se me začnejo dotikati ali pa mislijo, da bom, zato ker snemam porniče, seksal z vsakomer.

Nam lahko zaupaš, kako izgleda tvoj povprečen dan? S čim se še zamotiš poleg dela?

Moj čisto običajen dan vključuje pretežno moje delo za Timtales, ker je tudi za kamero ogromno dela. Vsak teden posnamemo dva nova videa, za kar je treba organizirati modele, hotele, lete, poskrbeti za spletno mesto, zmontirati, opraviti intervjuje itd. V prostem času pa se ponavadi družim in počnem običajne stvari s prijatelji, grem na plažo ipd.

Če se ne motim, si delal tudi kot modni model. Kako ti je bilo vseč to delo?

Res je, kot model sem delal v preteklosti in tudi nedavno. Za nekatere modne oblikovalce sem delal kot model na modni pisti, za druge pa tudi kot fotomodel za revije ali kampanje za spodnje perilo. Tudi v tem delu uživam. Rad delam raznolike stvari, ki niso povezane samo s pornografijo.

A sem prav opazil, da si predstavljen kot fotomodel v novi reviji Crotch?

Ja, ja, revija Crotch je nedavno izdala svojo prvo številko in so me prosili, da bi zanje posnel serijo modnih fotografij, in seveda sem rekel ja.

Imaš kakšna posebna pričakovanja v prihodnosti?

Upam, da bo Timtales uspešen še kar nekaj let, hkrati pa tudi želim ostati odprt za to, da me prihodnost lahko s čim novim preseneti.

■ SEBASTJAN SITAR



»Ko vidim, da se malo matrajo z mojimi centimetri, me to samo še bolj podžge.«



Nezaznavno = Neprenosljivo

Osebe s hivom, ki se zdravijo s protiretrovirusnimi zdravili in imajo koncentracijo virusa pod mejo zaznave, hiva namreč ne morejo prenesti na druge osebe.

ŽMOHTNA ZGODBA

Prost du Sack!*

»Prost, prost, prost!« mi še danes odzvanja v ušesih, ko se spomnim na Oktoberfest. Vsako leto v enem največjih šotorov organizirajo »roza« različico tega največjega praznika piva, ki se ga udeleži nekaj tisoč ljudi. Da bi ga čim bolj avtentično doživel, sem si tudi jaz oblekel sive bavarske dokolenke, svetlorjave lederhose oz. usnjene kratke hlače z naramnicami in karirasto srajco.

Okoli poldneva, ko sva s prijateljem prišla v šotor, je bilo že dokaj polno. Moški v tradicionalnih bavarskih opravih so že veselo treskali z velikimi litrskimi kozarci, da je na vsakem koraku špricalo. Od piva. Prijateljeva družba se je že gužvala za mizo. Ko sem se še jaz stisnil mednje, sem se dotikal njihovih golih vročih mišičastih stegen, pokritih z dlakami in grobim usnjem. Vse dokler nismo stopili na klop, da bi nazdravili. In se spet usedli, da bi dokončali krompirjevo solato s sočno klobaso.

Ob glasni glasbi harmonike, ki bi brez težav sodila tudi na slovensko veselico, množici moških v kratkih hlačah in požirkih piva sem bil tako hipnotiziran, da nisem niti opazil levega soseda za mizo. Vse dokler ni z vilicami tako močno pritisnil na klobaso, da je špricnila svoj slastni sok po moji bradi. Očitajoče sem ga pogledal, a ko sem opazil njegove globoke modre oči, sem za trenutek kar otrpnil. To je opazil in s porednim nasmeškom povedal, da mu klobasa vedno šprica ... In že sem pomislil na njegove močne kosmate roke, ki gredo skozi moje lase, medtem ko njegova velika bavarska klobasa izginja v mojem globokem grlu ...

Nazdravila sva in najina pogleda sta obstala še za nekaj časa. Razširil je noge, da je svoja močna in poraščena stegna naslonil ob moja in svoje usnjene hlače podrgnil ob moje.

Podal mi je roko, močno stisnil in se predstavil: »Bastian.« Nisva skrivala vzburjenja. Sploh on je bil bolj odločen in kmalu mi je z roko segel do konca kratkih hlač ter podrsal po mojih kosmatih nogah, da sem bil že napol trd. Z rajcanjem sva nadaljevala, vse dokler mi ni pivo pritisnilo na mehur, da sem odhitel na stranišče.

Na WC-ju ni bilo pisoarjev, pač pa dolgi kovinski lijaki, kjer sem si izbral prostor tako, da sem se stisnil med dva

tipa. Ko sem si snel naramnici in spustil hlače, sem v roke zagrabil od rajcanja še čisto mastnega tiča, kar je opazil sosed na desni, si začel počasi božati glavico in si zraven oblizovati ustnice. Medtem me je v levi bok dregnil Bastian, ki se je ravno pridružil. Razširil je noge in tiča ponosno prijel s celo dlanjo, tako velik je bil že v mehkem stanju. Počasi je nekajkrat povlekel kožico, da je razkrila čudovito glavico. S težavo sem špricnil še zadnje kaplje urina, saj sem tudi jaz drgnil ob glavico in postal čisto trd.

Takoj ko se je sprostila kabina, mi je namignil, naj mu sledim. Preskočila sva vrsto in se znašla iz oči v oči. S trdimi tiči sva skozi usnjene hlače pritisnila drug ob drugega. Tako zbližana sva se dotaknila ustnic in kot bi preskočila iskra sva hotela še več, še globlje, z jezikom na jezik, po vratu in ušesih. Odpel sem mu karirasto srajco, snel obe naramnici in se z isto vnemo spustil do njegovih kosmatih prsi in napetih bradavic, ki sem jih izmenjujoče sesal in grizljaj. Ko je hotel še več, je z močnimi rokami potisnil na moja ramena, da sem počepnil pred njim in istočasno vse do tal povlekel njegove usnjene hlače. Znašel sem se tik pred njegovimi od precuma premočenimi gatami opojnega vonja, v katerih je imela njegova klobasa samo še malo prostora. Z zobmi sem jih rahlo povlekel k sebi, da je njegov masten potrebnež kar skočil ven, in takoj sem mu s konico jezička obliznil slečeno glavico, iz katere je še kar curljalo. Do kolen sem mu povlekel gate, ko se je zasukal v boku in s tičem udaril ob moja lica ter ga potegnil po mojih ustnicah, ki so komaj čakale, da stisnejo njegovo sočno batino, ki je čakala, da bo prodrla vame.

Potisnil me je ob vrata kabine. Z ritjo in hrptom sem se oprl ob nja, medtem ko me je porival v usta. Ob vsakem potisku se je moj nos izgubil v njegovem pristriženem grmičku, ki je mešal sveži precum s pravim moškim vonjem, da sem ga s še z večjim veseljem sprejemal vase, kolikor globoko je šlo. Nekajkrat se je ustavil, ko ga je potisnil praktično do jajc, in s potrebnim nasmehom gledal, kako gaggam.

Polnega sline in njegovega precuma, ki sta se mi cedila po bradi in kapljala po tleh ter lederhosah, se me je Bastian usmilil in me dvignil ter me globoko poljubil, kot da bi želel še samokusiti, kam vse je segel njegov precum.

Slekel mi je naramnice, da so hlače padle do kolen in mi z roko segel v gate, vse do moje kosmate riti, ki je komaj čakala na njegovega korenjaka.

Odločno in na hitro me je prepognil z močno roko, me ugriznil za ušesno mečico, polizal ušesno luknjico in tako nadaljeval po vratu in hrbtu vse do rite, ki jo je že gnetel z drugo roko. Rahlo me je usločil, počepnil in mi razprl rito, da je dobil prostor za okreten jezik, ki je sprva dražil vhod luknjice, potem pa nenadoma prodril globlje in jo pripravil na veliko batino. Večkrat sem zastokal, a še vedno nisem preglasil glasne glasbe Oktoberfesta, ki je v ritmu polke odzvanjala v velikem šotoru.

Po nekaj minutah božanskega užitka sem vzkliknil, da bi ga rad čutil. A dal je vedeti, da še ni čas za to. Vstal je, z obema rokama stisnil ritnici in vmes postavil svojega mokrega tiča. Medtem je iz žepa vzel kondom, ga spretno nataknil na kot skala trdega tiča in ga z enim samim močnim sunkom vse do jajc zaril v mojo potrebno in željno rito. Hrbet sem nagnil in se z rokami naslanjal na vrata, ki so ječala, medtem ko je on prodiral vame od zadaj, da sem vsakič začutil njegova trda kosmata stegna, ki so ploskala ob mojo rit. Vmes me je objel čez prsa, da sem se postavil bolj pokonci in začutil še njegova prsa in njegove trde bradavičke na svojem hrbtu. S tempom polke me je divje nabijal, da so njegova premočena jajca vsake toliko časa udarila ob moja. Od užitka sem postal glasnejši, a mi je v usta zatlačil mojo karirasto srajco, da je utišal moje stokanje.

Obrnil me je, pogledal direktno v oči, čisto od blizu. In nepremično gledal, potreben kot bik. Z močnimi rokami me dvignil in nasadil nase ter naslonil na steno kabine. Spet je vame spravil celega, do jajc, da sem še nekajkrat glasno zastokal, a tokrat me ni mogel utišati, ker me je z rokami nasajal nase. Ritem je še pospešil in zadeval ob prostato, da sem bil že čisto blizu. Ko sem bil tik pred orgazmom, se je ugriznil v ustnico in glasno zarjovel, ko je polnil kondom v meni, jaz pa sem ga pošprical po bradi in njegovih kosmatih prsih. V orgazmičnem krču so mu noge popustile in skoraj bi oba padla na tla.

Počasi je izvlekel kondom in ga vrgel na tla, da se je iz njega začela cediti njegova sočna in sveža sperma, iz njegovega tiča pa je še kar curljal svež sok. Strastno sva se poljubila. Svojega mastnega tiča je prislonil na moj trebuh. Oba sva bila čisto mokra od znoja in feromonov drug drugega. Ko sva se oblekla, sem mu obliznil še slani vrat, na katerem je bilo nekaj kapelj moje sperme.

S širokima nasmehoma sva zapustila kabino. Nekateri od čakajočih v vrsti so se nama voajersko nasmihali in skozi njihove usnjene hlače so se videli nabrekli tiči. In to ni bilo edinkrat tisto popoldne, ko sva se skupaj smejala. Že ob naslednji pavzi za WC je šel Bastian na kolena in mi ga fafal, nato pa sva skupaj zdrkala po steni kabine, da so se velike kaplje sperme cedile po njej. »Prost du sack!«

* Poredna nemška zdravica; v neposrednem prevodu bi Sack prevedli kot jajca.





Borut Kokalj

SESTAVINE

TESTO

170 g moke
100 g masla
40 g sladkorja
1 jajce
1 limona
1 vrečka
pecilnega praška
1 ščepec burbonske vanilje
1 ščepec
soli

NADEV

700 g zrelih vaniljevih kakijev
70 g sladkorja
70 g drobtin
45 g ostre moke
1/2 limone
2 ščepca
burbonske vanilje
15 g masla za pekač

KAKIJEVA PITA

Najprej pripravimo testo. V posodo ubijemo jajce, dodamo sladkor, ščepec vanilje, naribano lupinico ene limone, ščepec soli ter na manjše kosce narezano maslo. Sestavine dobro zmešamo, da nastane gladka zmes, nato dodajamo moko in pecilni prašek ter ves čas počasi mešamo. Zmes z rokami dobro zgnetemo in oblikujemo hlebček. Prestavimo ga v posodo s pokrovom in pokritega postavimo v hladilnik za 30 minut.

Pripravimo nadev. V posodo na manjše koščke narežemo olupljene kakije, dodamo sladkor, dva ščepca vanilje in sok polovice limone. Vse skupaj premešamo in med rahlim mešanjem počasi dodajamo drobtine in ostro moko.

Pečico segrejemo na 180 °C. Spočito testo vzamemo iz hladilnika in ga na pomokani delovni površini razvaljamo na pol centimetra debeline v obliki modela za pito. Dobro pomokano testo rahlo ovijemo na dobro pomokan valjar in prenesemo nad model, ki smo ga predhodno dobro premazali z maslom. S prsti

testo oblikujemo po obliki modela in ga dobro pritisnemo ob dno in robove. Morebitno odvečno testo odrežemo po vrhu roba modela.

Testo v modelu bogato obložimo s kakijevim nadevom. Iz odvečnega testa oblikujemo dolge tanke svaljke in jih s pomočjo noža prenesemo na površino pite, tako da ustvarimo mrežo.

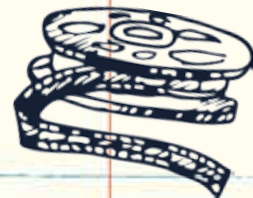
Model s pito postavimo v segreto pečico in pečemo 35 minut, da pita dobi lepo rumenorjavo barvo. Pečeno pito vzamemo iz pečice in jo ohladimo. Razrežemo jo na kose in postrežemo. Po želji lahko pito potresemo s sladkorjem v prahu ali okrasimo z listki mlade melise.

Dodatno pojasnilo:

Pito lahko po istem receptu naredimo tudi iz navadnih kakijev, vendar moramo v tem primeru povečati količino drobtin in ostre moke v nadevu, da ta ni preredit.

Dober tek!





Howard

dokumentarni film

Zgodba o tekstopiscu Howardu Ashmanu, ki je med drugim napisal besedila pesmim, kot so Little Shop of Horrors (Mala prodajalna grozot), The Little Mermaid (Mala morska deklica), Aladdin (Aladin) in Beauty and The Beast (Lepotica in zver). Leta 1991 je tragično umrl zaradi aidsa.



Alex Strangelove

komedija, drama

Srednješolec Alex Truelove načrtuje izgubo svoje nedolžnosti s svojim dekletom Claire, a načrte mu prekriža Elliot, prijatelj, ki ga spozna na zabavi in zaradi katerega se začne spraševati o svoji spolni usmerjenosti.



Bohemian Rhapsody

biografija, drama

Bohemian Rhapsody je poklon izjemnemu pevcu Freddieju Mercuryju, ki je kljuboval stereotipom in prestopal meje ter postal eden najbolj oboževanih zvezdnikov vseh časov. Film spremlja njegovo življenje od vzpona s Queeni do legendarnega nastopa na prireditvi Live Aid leta 1985.



The Happy Prince

biografija, drama, zgodovinski film

V hotelski sobi Oscar Wilde leži na smrtni postelji, medtem ko ga spomini popeljejo skozi življenje. Bil je nekdanj najbolj znan človek v Londonu. Živel je v družbi, kjer je bila homoseksualnost kaznivo dejanje in stala ga je vsega. Film je portret temne plati genija, ki je živel in umrl za ljubezen in si je upal biti zvest samemu sebi.



Ideal Home

komedija, drama

Erasmusu in Paulu se življenje postavi na glavo, ko se pred vrati pojavi desetletni fant, ki trdi, da je Erasmusov vnuk. Paul in Erasmus niti najmanj nista pripravljena na vzgojo otroka in se nista pripravljena odreči svojemu ekstravagantnemu življenjskemu slogu.



A Kid Like Jake

družinska drama

Ljubeča starša štiriletnega otroka se morata sprijazniti z dejstvom, da je njun otrok transspolen.



Boy Erased

biografija, drama

Sin baptističnega duhovnika je prisiljen sodelovati v cerkvenem programu »spreobrnitvene terapije«, potem ko je bil prisilno outiran staršem.



Love, Simon (Z ljubeznijo, Simon)

romantična komedija, drama

Simon Spier ima veliko skrivnost, ki jo uspešno skriva pred svojo družino, prijatelji in sošolci. Ljubezenska zgodba o Romeu in Juliji na malo drugačen način. Simon si preko maila prične dopisovati s fantom, čigar identitete ne pozna. Skozi dopisovanje se zblížata in Simon si želi spoznanja v živo. Ko nekdo izve za njuno dopisovanje, Simonovi skrivnosti grozi razkritje.



McQueen

dokumentarni film

Življenje modnega oblikovalca Leeja Alexandra McQueena: od njegovega začetka kot krojača do vzpostavitve lastne modne blagovne znake in njegove prezgodnje smrti – samomora.



Evrovizija globoko od zadaj

Najbolj načičkan evropski glasbeni festival ima dve plati – blišč na odru in precej patetike za njim. Kakšno je življenje znotraj strogo zastražene evrovizijske cone skozi oči novinarja, ki ima hkrati tudi evrovizijsko duševno hibo?

Denis Živčec, novinar Večera



Se spomnite, ko je kdaj kdo protestno uprl roke v bok in dejal, da Pesem Evrovizije ni gejevski festival in da so to le predsodki, stereotipi in brezvezne nalepke? No, ta oseba živi v akutnem pomanjkanju stika z resničnostjo. Če jo gledate z domačega kavča, skupaj z mamo in babico, potem gre res za tradicionalni popevkarski šov z zanimivimi oblekami in nekaj pirotehnike. Če se Evrovizije udeležite v živo, pa se že v trenutku, ko zapustite letališče, znajdete na največji in z naskokom najdražji paradi ponosa daleč naokoli. Ste pripravljeni spoznati Evrovizijo *bareback*? Pardon, hotel sem napisati *backstage*.

Celotni evrocirkus zaživi že bistveno prej, preden se prižgejo kamere neposrednega televizijskega prenosa. Priprave tečejo vse leto, za vrhunec sezone pa veljata zadnja dva tedna pred finalom. Mali advent. Najbolj goreči oboževalci in novinarji, ki jim je svojo duševno hibo uspelo v službi uspešno prodati z dramatično najavo: »To je pomembno za naše bralce,« prispejo že kakih šestnajst dni prej, večina celo še preden na samo prizorišče priletijo predstavniki posameznih držav. Prva skupina prišlekov je najhujša in najintenzivnejša. Gre za ortodoksne vernike, ki se nato prireditvi povsem predajo in šestnajst dni od zore do mraka živijo v tiskovnem središču, da ne bi zamudili česarkoli ključnega za preživetje civilizacije. Pridejo oboroženi z vsem mogočim znanjem o pevcih, za katere niso še nikoli slišali niti v njihovih domovinah, in velikimi vrečkami, v katerih potem zbirajo ves mogoč promocijski material.

Bitka za zastojkarske kulice, zgoščenke in prospekte je neizprosna, za album manjznane litvanske predstavnice so pripravljene v vrsti stati ure in ure. Pretresljivo je spoznanje, koliko ljudi ima še danes cedepredvajalnik. V Bakuju so se oboževalci skoraj zravšali za papirnate vrečke, v katerih je bil promocijski material neke gruzijske nepremičninske agencije. Morda medtem na obrobju Tbilisija že nastaja nekakšen gruzijski Maspalomas. Kdo bi vedel.

Ortodoksni oboževalci se nato dva tedna udeležujejo vseh mogočih tiskovnih konferenc – vsak predstavnik ima dve, pri čemer običajno že na prvi nima kaj pametnega povedati – odskih vaj, od katerih prve za javnost sploh niso odprte, in nacionalnih zabav. Slednjih je bilo včasih več, a so medtem delegacije ugotovile, da drago hranjenje peščice tetkastih tipov z Instagram profili nekako ne prispeva bistveno k višji končni uvrstitvi. Najboljše zabave je nekoč prirejala Rusija, kjer so stregli kaviar in vodko v pločevinkah, danes za enega od vrhuncev evrovizijskega adventa velja velik izraelski žur, kjer strežejo izraelske jedi, večina obiskovalcev pa v sveto deželo tisti večer priroma z molitvijo na ustnicah, da bi nekako pristala pod enim od izraelskih plesalcev ali vsaj spremljevalnih vokalistov. Kar se praviloma skoraj nikoli ne zgodi.

Nasploh je dolga leta veljalo, da je Evrovizija dogodek, na katerem se še nikoli ni nihče dal dol, ker so vsi preokupirani s samo prireditvijo. Vsaj v tiskovnem



Lea Sirk je letos nastopila v drugem polfinalu in se je kot peta predstavnica uvrstila v veliki finale za Pesem Evrovizije, znova po letu 2015. V polfinalu je zasedla 8. mesto v finalu pa 22.



Na 63. izboru za Pesem Evrovizije je slavila izraelska predstavnica Nette Barzilai. Z njeno zmago so se pričeli tudi pozivi za bojkotiranje, tekmovanja v Jeruzalemu 2019, saj Izrael že desetletja resno krši človekove pravice Palestincev.

središču še zmeraj bolj ali manj velja miselnost: »Ne serji v bazen, v katerem v plavaš.« Sestava akreditirancev je zanimiva. Približno sedemdeset odstotkov je histeričnih oboževalcev, ki jim je pri domači nacionalni televiziji uspelo izprostiti akreditacijo. V glavnem pišejo za nekakšne bloge in se obnašajo, kot da rešujejo svet. Posnamejo in napišejo za več ur materiala, že tako

”S pojavom družbenih omrežij se je nekoliko popravila tudi statistika seksa. Poleg tipkanja blogov zdaj številni akreditiranci v tiskovnem središču ure in ure urejajo tudi svoje Instagram in Facebook profile ter na Grindrju izmenjujejo fotografije izločal.”

utrjene predstavnike mučijo z intervjuji in fotografiranjem, še vedno pa ni jasno, kdo vse te reči sploh spremlja. Nek Španec je v Lizboni vsak dan dvanajst ur v živo na svojem Facebooku komentiral dogajanje z odrskih vaj, ki jih je v tiskovnem središču spremljal preko televizorja. Za to je plačal letalsko karto in hotelske nočitve. Ekstremisti pridejo tudi iz Južne Afrike in Avstralije, kar pomeni, da jih lahko evrovizijska avantura stane tudi 4000 evrov in več, pri čemer si mesta, ki prireditev gosti, najbrž sploh ne bodo ogledali. Ujeti v evrovizijski con.

Pravih novinarjev je malo, pa še ti v glavnem pridejo v zadnjem tednu, tik pred polfinali pa še televizijske ekipe. Prepoznamo jih po sitnih, zaprepadenih obrazih možatih, kosmatih televizijskih snemalcev. Ti sredi

gnezda pernatih šalov in suhljatih tipov, ki drug drugega naslavlajo z »ljubica«, preventivno stiskajo ritnice in molijo, da bi vse skupaj čim prej minilo. V glavnem se vse vrtilo okrog gejev, okoli katerih običajno kroži nekaj naravnih satelitov; rednih spremljevalk, samskih žensk, običajno obilnejših postav, ki se v evrovizijskem svetu počutijo varne. Pride tudi nekaj strejtov, ki se jim vse skupaj zdi nadvse zabavno. Pravi legendi sta frajerska Portugalca, ki ob vsakem srečanju zavpijeta: »We love pussy!« Rada imata muce, torej. Pač, vsi drugačni, vse enakopravni. Lezbijk je na Evroviziji približno toliko kot Albancev na Marsu. Bojda so eno zabeležili leta 2011, pa še ta je bila povsem ogorčena nad življenjskimi pogoji. S pojavom družbenih omrežij se je nekoliko popravila tudi statistika seksa. Poleg tipkanja blogov zdaj številni akreditiranci v tiskovnem središču ure in ure urejajo tudi svoje Instagram in Facebook profile ter na Grindrju izmenjujejo fotografije izločal. Kar je zagotovo koristnejše kot še en CD iz Moldavije ali moko fantaziranje o nastopajočih. Pred leti je Alexander Rybak naredil napako in v Euroclubu pozno zvečer lahkomišelnost stopil pred pisoar. V zgodovini je več ljudi spremljalo le še Dianin pogreb. Mimogrede, očitvidci poročajo, da je situacija na Norveškem bojda »kar solidna«.

Pa izvajalci? Kar dobro se držijo. Na tekmovanje pridejo polni strpnosti, celo kakšna Švedinja Carola s simbolom ključev sv. Petra okoli vratu tistih nekaj dni blebeta o vsesplošnem sprejemanju. Še najbolj je pokrov odneslo medtem že pokojni Esmi Redžepovi. Najprej se je vsa sladka cedila na tiskovnih konferencah, po tem, ko je na Evroviziji pogorela, pa je čez noč vse skupaj označila za oduren festival, na katerem so spolno nebrzdani pedri otipavali njenega sopevca in vanj tiščali prste. Še zdaj se odločam, ali so me bolj pretresle njene besede ali misel, da se je slednje najbrž čisto zares zgodilo. Lahko noč, Evropa. Pošiljam vam svojih 12 točk.

district35

savna za moške

vsak petek
naked

ob sobotah
**tematski
večeri**

- 3 etaže
- 3 savne (finska, turška, infra)
- kabine
- dark room in glory hole
- terasa
- masaže
- bar

testiranja

vsako prvo soboto v mesecu
20.00 - 22.00

Spremljaj nas na:



district35.si

Stegne 35, Ljubljana
+386 (0)70 35 35 35
info@district35.si

torek in četrtek
10.00 - 24.00

sreda
15.00 - 24.00

petek, sobota in
dan pred praznikom
15.00 - 02.00

nedelje in prazniki
15.00 - 24.00

ponedeljek zaprto

Zimski urnik velja od 16. 9. do 31. 5.

Claudi Sovre Mikelj



Claudi Sovre Mikelj, absolvent fotografije na Visoki šoli za storitve (VIST), ima za seboj tako številne skupinske razstave v Slovenskem etnografskem muzeju (2013), Kinu Šiška (2016), arhitekturni galeriji DESSA (2016), na Veleposlaništvu Republike Slovenije v Berlinu (2017), v Muzeju občine Šenčur (2017) ter Layerjevi hiši Kranj – Galerija Mahlerca (2017) kot tudi samostojno postavitve debitantske intermedijske predstavitve BadReligion (2014), ki ji je sledila trilogija fotografskih razstav: *Once Upon a Future* (2015), *Renaissance* (2016), *Cloudy* (2018). Poleg številnih predstavitev fotografij za glasbo, gledališče, film in šport je tudi avtor naslovnice revije *National Geographic Slovenija: Spol* (januar 2017), naslovnice *Gejma*, posebne izdaje revije *Narobe*, (december 2017) ter uvodnika *Adam into Madam* revije *New Edge* (2018). Njegov najnovejši projekt *SOVRE* je podprt s strani Ministrstva za kulturo ter služi kot intervencija v javni prostor. Ogledati si ga je mogoče vse do novega leta v Šavni Peči – rojstni vasi Claudijevega slavnega sorodnika Antona Sovreta ob 80-letnici njegove zgodovinske monografije *Stari Grki*.

Svoj vizualni izraz Claudi največkrat snuje skozi podobe mitologije v kombinaciji s starodavno estetiko telesa.

Tako se v idejnem smislu vrača h koreninam Antona Sovreta, največjega slovenskega prevajalca antičnih besedil, v tehničnem smislu pa delno tudi k portretnim formam dedka, akademskega slikarja Sava Sovreta. Vizualno privlačna kompozicija ter predanost lepemu sta vodili, ki se ju drži na terenu domačega ateljeja med uresničevanjem vnaprej zamišljenega koncepta. Skozi prijeme hiperestetiziranja, romantičnega mačizma, glam kiča, popularne kulture ter subtilnega eroticizma se skozi modo izraža na področju avtorske fotografije. Bolj kot fotografa se vidi v luči vizualnega umetnika, ki v prvi fazi ustvarjalnega procesa združuje poklice režiserja, scenografa, kostumografa ter občasno tudi modela. Ker s kamero ujeta podoba predstavlja zgolj skico, mu skozi drugo fazo fizične ali digitalne post-produkcije uspe doseči želeno formo kolaža. Končni produkt poseduje občutek zamrznjene brezčasnosti, saj se ne ravna po zavajajočih instantnih trendih, prav tako pa ga ne moremo uvrstiti med klasične portrete, ki odražajo stvarnost tukaj in zdaj. Avtor človeško podobo raje prikaže kot večjo od življenja oz. v stilu mogočne prezence renesančnih kipov ali stripovskih superjunakov. Premišljen izbor modelov ter njihova dovršena transformacija po načelu »obleka naredi človeka« sta tako odločilni za uspešno karakterizacijo

likov, ki se nahajajo na pol poti med realnostjo in fantazijo. Njihovo stiliziranje je skupek prirejanja osebnih zbirateljskih kosov, ki so posledica večletnega nabiranja oblačil, in rekvizitov druge roke. Zase pravi, da ga je stvarnost že (pre)večkrat pustila na cedilu, zato se raje pomika v utopični svet, ki mu dovoljuje dihati z odprtim

umom ter ustvarjati brez omejitev. Sporočilo izdelka je zato velikokrat kompleksnejše od na videz lahko vidne berljive podobe – ta se tiče edine univerzalne religije imenovane Človek (pa naj bo to njegova borba z notranjim ali zunanjim svetom).



Pariških deset GAY GAMES, PARIZ 2018

Generacija 30+ se morda spomni Legebitrinih *Oznanil* izpred 15 let, »dedka« današnjega *Gejma*. Takrat še globoko v omari sem prebiral spletno različico, v kateri sem prvič zasledil *Gay games*, olimpijske igre za geje. V tistem času me še ni videla niti Tifla, celo na naših socialnih omrežjih sem skrival svoje slike, kaj šele, da bi razmišljal o mednarodnem dogodku za geje, na katerem bi se športno udeleževal.

A to se je spremenilo lani, ko smo pripravljali drugo številko *Gejma*. Sebastjan (urednik *Gejma*) je med vsebine ravno uvrstil članek o *Gay Games 2018* in še isti dan sem prijatelju Matjažu poslal sporočilo: »A greva na gejevske olimpijske igre?« Njegov: »Jaaaa,« je pomenil, da sva se še isti dan prijavila in se že decembra veselila prihajajočega poletja.

Gay Games so ena največjih športnih in kulturnih prireditev za LGBT-osebe na svetu in potekajo že od leta 1982. Eden od soustanoviteljev jih je poimenoval *Gay Olympics* (olimpijske igre za geje) in si s tem, le nekaj tednov pred prvimi igrami, nakopal celo tožbo

olimpijskega komiteja, ki ima ekskluzivno pravico do uporabe pridevnika »olimpijski«. Drama se je razpletla tako, da so ime spremenili v *Gay Games*, na otvoritvi v San Franciscu pa je pela celo Tina Turner. Kljub temu da gre za dogodek LGBT, spolne usmerjenosti seveda ne preverjajo. Tudi kvalifikacij ni; pod sloganom, da je pomembno sodelovati, so dobrodošli so prav vsi, sodelujejo pa lahko v enem od 36 športov, kot so npr. tek, sinhrono plavanje, badminton, odbojka, judo, skoki v vodo, veslanje ali rokoborba.

Čeprav je rokoborba zvenela mamljivo, sem se sprva želel prijaviti na petkilometrski tek, saj sem vedel, da zmorem brez posebnega treninga, a me je prijatelj izzval z desetko. Do lani sploh še nisem pretekel takšne razdalje, saj sem bolj užival v kolesarjenju, a sem cilj vzel zares in že ob toplih zimskih dnevih začel nabirati prve kilometre. Sledil sem nasvetom in nisem gledal na uro, ampak sem intervalno izmenjeval tek in hitro hojo. Hitro sem začel uživati in vsak drugi dan tekem po Poti spominov in tovarštva ter trim stezi, kjer sem se sproščal po službi in bežal pred komarji.

Zavedal sem se, da do desetih kilometrov ne bom prišel čez noč, zato sem postopoma in brez poškodb daljšal razdaljo. Dokler si nisem v juliju, mesec dni pred *Gay Games*, pri šprintu po letališču nakopal bolečine v kolenu. Na srečo je na pomoč priskočil prijatelj Žiga z nevrokinetično terapijo in z vztrajnimi vajami je bolečina izginila, a vseeno med pripravami še nisem prišel do desetke.

Gay Games so potekale ves teden, vendar sva s prijateljem sklenila, da bo pet dni dovolj za en tek, nekaj žurov in ogled mesta luči. V Parizu sva prispela ravno sredi vročinskega vala, ko so se pariške ulice ogrele na 38 stopinj. V senci! Zato nas je francoska ministrica za zdravje še pred uradno otvoritvijo osebno opozarjala: »*Drink, drink, drink.*« (»Pijte, pijte, pijte.«)

Prvo soboto, na dan uradne otvoritve, je od pariške mestne hiše pa vse do vrtov Tuilerije pri Louvru in nazaj potekal *International Rainbow Memorial Run* oz. petkilometrski mednarodni mavrični spominski pohod v spomin na umrle aktiviste Keitha Haringa, Rikki Streicher, dr. Toma Waddella, ustanovitelja *Gay Games*, in vse ostale, ki so umrli, še posebej zaradi AIDS-a ali raka na dojkah.

Poleg tega, da igre potekajo vsake štiri leta, so olimpijskim igram podobne tudi po otvoritvenem dogodku z mimohodom vseh udeležencev iz 91 držav in olimpijskim, no, gejevskim ognjem. Slovenijo je na slovesnosti zastopalo pet od skupno šestih udeležencev, ki smo tekmovali v teku, badmintonu in nogometu. Spektakularni mimohod množice športnikov, od katerih jih je bilo samo iz Francije več kot dva tisoč in iz ZDA več kot tri tisoč, je trajal nekaj ur in sproti polnil Stadion Jean Boulin. Kljub navdušujočemu začetku, ko smo polni adrenalina prispeli na stadion, nas je otvoritveni program pustil hladne. Še celo mnoge Francoze, ki so bili sicer zelo ponosni na gostiteljstvo. Škoda.



Matjaž in Blaž na otvoritvi iger

Že pogled na knjižico s številnimi športnimi, kulturnimi in zabavnimi dogodki, ki so potekali v okviru iger, je zahteval nekoliko organizacije. Prizorišča so bila namreč po celem Parizu, kar je pomenilo, da je pot do nekaterih prizorišč trajala tudi slabo uro vožnje z metrojem. Vročina in čari Pariza so nedvomno vplivali na to, da sva mnoge dogodke izpustila. Od športnih dogodkov sva si še najbolj zapomnila elegantne skoke v vodo.

Dan pred tekom sem se potepal po impresivni poslovni četrti La Defense in v eni od športnih trgovin kupil še zadnje stvari za tek – fluorescenčne kompresijske dokolenke, ki naj bi vplivale na prekrvavitev mišic,



vzdržljivost in regeneracijo (no, pa še seksi izgadejo), in energijski gel s kofeinom, ki je dodal še malo energije za tek. Na dan teka je bilo treba vstati zgodaj, saj je bilo do parka Bois de Vincennes, kjer sva tekla, 40 minut. Polnega adrenalina in treme so me prevevali dvomi: »Mi bo uspelo?« Sploh ob misli na nedavne bolečine v kolenu in dejstvo, da še nikoli nisem pretekel desetih kilometrov ... A mi je pogum vlila mladostna 74-letna Inger-Johanne, s katero sva si z Matjažem delila senco pred že navsezgodaj žgočim soncem. Veteranka maratonov ni imela nobene treme. Prvič je tekla na *Gay Games* že pred 21 leti v San Franciscu in je od takrat izpustila le ene igre. Newyorški tekaški klub Front Runners je po njej celo poimenoval eno od nagrad.

»3, 2, 1,« in štart. Z motivacijsko glasbo s hitrejšim bitom je bil tek lahkoten. Začel sem s počasnejšim tempom, da ne bi že takoj porabil vse energije. Taktični začetek med zadnjimi se je izkazal za pravi, saj sem ves čas le prehiteval. Čudoviti drevoredi v parku so ohlajali kolenom prijazne makadamske poti, naključni navijači pa so nam dajali motivacijo, da sem kmalu začel prav uživati. V cilj sem ponosno prišprintal po eni uri teka, Matjaž pa me je čakal že 15 minut in bil pripravljen, da dokumentira moj fotofiniš.

Navdušen nad celotno pariško izkušnjo že nagovarjam prijatelje, da se prijavimo na rimski *EuroGames* julija 2019, hkrati pa pogledujem proti *Gay Games 2022*. Ker je pomembno sodelovati, smo prav vsi dobili spominske medalje, Tina pa je v Slovenijo prinesla tudi srebrno medaljo v badmintonu.

Na 10. *Gay Games 2018* je tekmovalo več kot 10.317 udeležencev

6



Žan



Tina šmid
Andrej Pišl
Rok



Matjaž Brvar
Blaž Vukelić

Naslednje *Gay Games* bodo prvič v Aziji, in sicer novembra 2022 v Hong Kongu.

Evropska različica *Gay Games* je poznana kot *EuroGames* in praviloma poteka vsako leto. Naslednje *EuroGames* bodo potekale od 11. do 13. julija 2019 v Rimu, na voljo pa bo 16 športov: nogomet, tenis, odbojka, košarka, odbojka na mivki, plavanje, vaterpolo, kegljanje, badminton, atletika, golf, kolesarjenje, tek, ragbi, petanka (balinanje) in ples. Prijave so že mogoče na www.romaeurogames2019.org.

■ **BLAŽ VUKELIĆ**





GYMNASIVM

GAY SAVNA KLUB

Ulica Pohorskega bataljona 34, Ljubljana

www.klub-libero.si

facebook.com/sauna.gymnasivm

Tudi geji igramo nogomet?!

Velja splošno prepričanje, da gejev nogomet ne zanima. In ko na chatu ali osebno nekoga vprašaš, ali igra nogomet, se jih večina samo nasmehne. Pa je res tako? Ni! V Evropi in mnogih razvitih državah številni nogometni klubi LGBT sodelujejo na evropskih in svetovnih prvenstvih LGBT. In tudi v Sloveniji imamo nogometno ekipo, ki sodeluje na mednarodnih turnirjih LGBT ter je na njih zelo uspešna. Če se jim želite pridružiti, ste vabljeni!

Profesionalni nogomet je zgodba zase

Urednik *Gejma* me je spodbudil, da ob koncu letošnjega svetovnega nogometnega prvenstva v Rusiji napišem nekaj besed o nogometu in gejih ter o outiranju igralcev v tej športni disciplini. O profesionalnem nogometu in istospolno usmerjenih igralcih žal ne morem napisati veliko, saj je to še vedno zelo občutljiva tema oziroma, kot je napisal eden od tujih novinarjev, je to še vedno velik tabu, na kar je drugi dodal, da se to ne bo nikoli spremenilo.

Preden sem se lotil tetgapisanja, sem poznal le enega outiranega profesionalnega nogometišča. V letu 2014 se je po koncu svoje kariere outiral Thomas Hitzlsperger, nekdanji član nemške reprezentance, ki je ob tem izjavil, da je bilo njegovo športno udeleževanje en sam boj s homofobijo.

Kasneje sem s pomočjo googlanja prišel še do nekaj

imen igralcev, ki so se outirali, vendar je ta seznam krajši od števila prstov na obeh rokah. Večina jih je svojo kariero že končala in med njimi ni nobenega velikega imena svetovnega nogometišča, pa naj rumeni mediji še toliko pišejo o famoznem CR7. Naj pa vendarle omenim še dva profesionalna igralca; prvi je Robbie Rogers, nekdanji član reprezentance ZDA, ki se je outiral leta 2013 in po tem prav tako hitro končal svojo kariero, druga pa je Casey Stoney, nekdanja kapetanka angleške ženske nogometne reprezentance. In potem se seznám s še nekaj imeni hitro konča, čeprav so mnogi prepričani, da je tudi med profesionalnimi nogometišči kar nekaj istospolno usmerjenih igralcev.

Poznavalci pravijo, da je v športu še vedno ogromno homofobije, zlasti v profesionalnem športu in še posebej v kolektivnih športih. Nogomet, ki med igralci in vsemi, ki ga spremljajo, neti ogromno strasti in energije, je še posebej občutljiv. Ker gre za kolektivni šport, je izražanje drugačnost in izstopanje v ekipi še toliko bolj težavno. Obenem se v profesionalnem nogometu obrača ogromno denarja, tako da si večina igralcev ne upa »izstopiti iz tega vlaka«, saj so finančno odvisni od klubov in sponzorjev, tako da bi outiranje najverjetneje pomenilo konec njihove kariere. Zato je dejstvo, da je v drugih športih bistveno več outiranih športnikov kot v nogometu (https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_LGBT_sportspeople).

Kljub temu se v zadnjem obdobju tudi na tem področju nekaj premika. FIFA je pred pričetkom svetovnega prvenstva v Rusiji zapisala, da razizem in diskriminacija v nogometu nista nobena izjema, zato se zaveda svoje odgovornosti in se bo zavzemala za odpravo vsakršne oblike diskriminacije. Še posebej za svetovno prvenstvo v Rusiji so poudarili, da v 4. členu njihovega statuta piše, da so prepovedane in bodo kaznovane vsake oblike diskriminacije, tudi na podlagi spolne usmerjenosti. Osebno pa sem prepričan, da bi morali FIFA in UEFA na tem področju storiti bistveno več; vsaj toliko, kot se angažirata na področju boja proti rasizmu. Vsem so poznana oglasna sporočila na to temo, zato bi tudi njihova kampanja proti homofobiji v športu prinesla bistven napredek na področju osveščanja javnosti. Svetovno prvenstvo je na ruskih zelenicah prineslo veliko športnih presenečenj. Pa ne bomo o tem, kako so nekatere favorizirane ekipe razočarale in druge presenetile. Zaradi odkritega homofobnega odnosa

ruske politike in večjega dela javnosti je bilo to prvenstvo zelo tvegano tudi za obiskovalce. Predvsem istospolno usmerjeni ljubitelji nogometa si v veliki meri niso upali iti v Rusijo, saj se niso hoteli izpostavljati ruski zakonodaji, ki je neprijazna do istospolno usmerjenih. Mogoče tudi zaradi tega ni bilo opaziti tovrstnih ekscesov v krajih tekmovanj.

Nogometno igro občuduje in spremlja veliko gejev

Seveda v nogometu ni vse tako enoznačno. Če pustimo ob strani profesionalne nogometaše in dejstvo, da velja splošno ljudsko mnenje, da »nogomet ni za geje«, tisti, ki spremljamo nogomet in problematiko istospolno usmerjenih, vemo, da se na tem področju veliko dogaja. Veliko gejev spremlja nogometno igro, so strastni fani, obenem pa jih kar precej tudi igra nogomet.

Najprej o ljubiteljih nogometa. Če ne veste, v Evropi obstajajo uradna navijaška združenja različnih nogometnih klubov LGBT in kar nekaj velikih evropskih klubov jih je tudi uradno priznalo in sprejelo v skupine svojih podpornikov. V Veliki Britaniji je Arsenal že leta 2013 uradno priznal LGBT-navijaško skupino Gay Gooners, sledili so mu Everton, Manchester City, Tottenham, Chelsea idr. V Veliki Britaniji je danes v združenje LGBT-navijaških klubov GFSN (*Gay Football Supporters' Network* – www.gfsn.co.uk) vključenih 22 navijaških skupin.

Podobno se dogaja tudi v Nemčiji, kjer so veliki nogometni klubi priznali svoje navijaške skupine LGBT. Tako le-te sodelujejo pri različnih aktivnostih kluba, imajo prednost pri nakupu vstopnic ipd. Obstaja tudi nemško združenje LGBT-navijaških skupin QFF (*Queer Football Fanclubs* – www.queerfootballfanclubs.eu), ki združuje 33 navijaških skupin, predvsem iz Nemčije in Švice. Sam sem strasten fan ekipe Bayern München, zato sem tudi član njihove LGBT-navijaške skupine MonacoQueers iz Münchna. Naša skupina je nekaj dni pred pričetkom tekmovanja v Rusiji soorganizirala protestna zborovanja pred ruskim veleposlaništvom in konzulati v Nemčiji (Berlin, München ...) z nazivom *ToRussiaWithLove*, na katerem smo poudarjali spoštovanje človekov pravic v Rusiji. Protesta v Münchnu sem se udeležil tudi sam.

Na koncu je treba omeniti tudi letošnji poziv angleških ljubiteljev nogometa na paradi ponosa v Brightonu. Pozvali so profesionalne nogometaše: »*Gay professional footballers, we're ready when you are. Your fans have already come out to support you, now it's your time to come out and play.*«

Pravzaprav igra nogomet veliko gejev

V neprofesionalnem športu so istospolno usmerjeni nogometaši veliko bolj prisotni in aktivni. Pravzaprav bi lahko rekli, da veliko gejev igra nogomet. Skoraj v vseh velikih mestih v zahodni in srednji Evropi, ZDA, Avstraliji, Mehiki in Južni Ameriki so organizirani številni nogometni klubi LGBT, ki združujejo rekreativne nogometaše.

Po imenu poznam vsaj 50 klubov (osebno pa vsaj 20), med njimi največ iz ZDA, Velike Britanije, Nemčije in

Italije. Naj omenim le nekatere večje in uspešnejše iz Evrope: London Falcons GFC, London Titans, Stonewall FC, Village Manchester FC, HotScots FC (Velika Britanija); Dublin Devils FC (Irska); BGS Brussels (Belgija); FC Paris Arc-En-Ciel, Panamboyz United (Francija); GMadrid SC (Španija); Streetboys München, Manndecker Frankfurt, Ballboys Hamburg, Vorspiel Berlin, Wildboys Karlsruhe, Allstars Stuttgart (Nemčija); Revolution ST Firenze, Toret Torino, Bugs Bologna, Phoenix Roma, Soccer Milano (Italija); Stockholm Snipers (Švedska); Pan Fodbolt (Danska); GFC Friends Prague (Češka). Žal jih v vzhodni Evropi in tudi na Balkanu, z nekaj izjemami, skoraj ni. Večina klubov deluje rekreativno, nekateri med njimi pa tekmujejo tudi na lokalnih ali regionalnih tekmovanjih »strelj« nogometa. To velja zlasti za klube v ZDA in Veliki Britaniji.

Že leta 1992 je bilo ustanovljeno mednarodno združenje nogometnih klubov LGBT IGLFA (*International Gay & Lesbian Football Association* – www.iglf.org), ki združuje več kot 100 klubov iz 30 držav. Organizira vsakoletna svetovna klubska prvenstva in daje klubom podporo pri organizaciji turnirjev na nižjem nivoju.

Zaradi svojega kolektivnega značaja je nogomet med številčno bolj zastopanimi športinami različnih tekmovanjih LGBT-športnikov, kot so *Gay Games* ali *EuroGames*. Prav v času pisanja tega prispevka potekajo v Parizu 10. Gay Games 2018, na katerih je preko 10.000 udeležencev v 36 športih (www.paris2018.com). Med njimi je tudi nekaj več kot 850 nogometašev. Če pogledamo podrobneje, igra na nogometnem turnirju v Parizu 32 moških ekip velikega nogometa (11 igralcev) ter 14 moških in 10 ženskih ekip malega nogometa (7 igralcev), ki prihajajo iz 13 držav. In to sploh ni zanemarljiv podatek! Potrjuje, da je nogomet med istospolno usmerjenimi osebami pomembna športna dejavnost.

Podrobnosti o nogometnih turnirjih na državnem nivoju na drugih kontinentih ali v večini evropskih držav ne poznam, so mi pa dobro poznani nogometni turnirji LGBT v Nemčiji, Italiji in na Češkem. Zlasti v prvih dveh državah potekajo celo leto, na njih se srečujejo nogometaši klubov iz posamezne države, kar nekaj pa jih je tudi mednarodnih. Tako npr. že več kot desetletje v Frankfurtu poteka vsakoletni *XMas Sport Turnier* – mednarodni nogometni turnir, v okviru dveh dogodkov (*Lesbisch-Schwules Sport Festival in Aids-Day*) poteka turnir v Münchnu, v okviru pokala *Vorspiel-Cup* pa v Berlinu. Klubi v drugih večjih nemških mestih prav tako organizirajo vsakoletne enodnevne turnirje na državnem nivoju, podobno tudi v Italiji, tako da se igralci srečujejo večkrat na leto.

In kako je z nogometom v Sloveniji?

Večina ne ve, nekateri pa ste mogoče na Facebooku ali na Planetu Romeo že zasledili, da tudi v Sloveniji obstaja gejevska nogometna ekipa. Julija 2014 smo ustanovili ekipo z imenom **SLOVENIA Shooters**. Skupaj se je našlo nekaj entuziastičnih rekreativnih igralcev, gejev iz Ljubljane, Maribora, Kopra, Kranja in drugje, ki uživamo v igranju nogometa. Ne igramo po klubih

ali drugih organiziranih društvih, tako da smo ekipa samoorganiziranih rekreativcev brez uradnega statusa (nismo klub ali društvo). Nekajkrat na leto (3–4-krat) igramo na mednarodnih turnirjih LGBT v tujini in smo se že uvrstili na seznam več kot 100 nogometnih ekip LGBT na svetu.

Naš največji dosedanji turnir so bile *EuroGames 2015* (evropske športne igre LGBT) v Stockholmu, največji uspehi pa 1. mesto na mednarodnem nogometnem turnirju na Dunaju (2017), 2. mesto na turnirjih v Frankfurtu (2015) in v Pragi (2016) ter 3. mesto na turnirjih v Frankfurtu (2016, 2017), Firencah (2017) in Münchnu (2018). Se pravi, da smo uspešni! Na teh turnirjih smo igrali že z večino zgoraj naštetih klubov in ekip iz Nemčije, Italije, Belgije ter z Irske, Češke in Danske pa tudi s Poljske, Nizozemske in iz Španije. Sprva so nas nasprotne ekipe zaradi nepoznavanja rahlo podcenjevale, po 4 letih delovanja in številnih dobrih uvrstitvah pa smo si pridobili mednarodni ugled in številna poznanstvo po Evropi.

Igramo le mali nogomet (s 5, 6 ali 7 igralci), saj nas je premalo. Če si zainteresiran za igranje, imaš veliko dobre volje in športnega duha za druženje ob športni rekreaciji ter seveda »solidno« (rekreativno) nogometno znanje in kondicijo, se nam pridruži. V Sloveniji se srečujemo

občasno (po dogovoru), večinoma na trening tekamah enkrat na mesec, ki so v Ljubljani ali Mariboru. Na trening tekamah vedno potrebujemo kakšnega dodatnega igralca, seveda pa si dobrodošel tudi na turnirjih.

Več o ekipi in uspehih lahko prebereš na naši Facebook strani *sLOVEnia Shooters – rainbow football team from Slovenia*. V kontakt z nami lahko stopiš preko Facebook strani, preko profila na Planet Romeo *slovenia-shooter*, lahko pa tudi pišeš na mail slovenia.shooter@gmail.com. Ker nas je premalo, nam na treningih in tudi na turnirjih na pomoč vedno priskočijo naši strejt prijatelji. Poleg tega, da v naši ekipi vsi geji niso outirani, je to tudi glavni razlog, da so vse objavljene fotografije posnete tako, da se ne da prepoznati obrazov. Žal smo še vedno v tej fazi skrivanja. Naši treningi so zaprti za javnost in ne objavljamo, kdaj in kje se srečujemo, zato se nam javi osebno in se bomo dogovorili za sodelovanje. Še posebej so dobrodošli aktivni nogometnaši, ki igrajo po klubih različnega ranga (v lokalnih ligah in različnih društvih), saj zaenkrat še nihče tak ni naš član. Z nekaterimi smo že bili v kontaktu, vendar pa se vsi bojijo izpostaviti v javnosti. In smo ponovno na začetku zgornje zgodbe! Zato ponoven poziv za sodelovanje ... in garantiramo diskretnost! Pa kakšen sponzor/donator bi bil tudi dobrodošel.

■ GREGOR ČASAR



SVETOVANJE IN PODPORA**LEGBITRINA SVETOVALNICA**

Informacije in možnost pogovora o vprašanih spolne usmerjenosti, spolne identitete in/ali spolnega izraza. Namenjena je LGBT-osebam in njihovim bližnjim. Telefon: 01 430 51 44. Delovni čas: po dogovoru. Lokacija: Ljubljana, Trubarjeva 76a. E-pošta: svetovanje@legebitra.si

PEPca – HIV SOS linija

Če misliš, da si bil izpostavljen HIV zaradi nezaščitenega spolnega odnosa, počenega kondoma ali pa ti je sperma partnerja prišla v oko, ti je na voljo PEP, poizpostavitveno zdravljenje, ki lahko prepreči okužbo s HIV, najkasneje v 72 urah po tveganem spolnem odnosu.

Telefon: 070 36 16 96

PrEP SVETOVALNICA

Si na PrEP-u ali razmišljaš o tem, da bi s PrEP-om pričel? PrEP je učinkovita zaščita pred okužbo s HIV, če ga uporabljaš na pravi način. V Legebitrini PrEP svetovalnici, smo ti na voljo za vsaj vprašanja. Kontaktiraj nas na: info@kajisces.si

PRAVNO SVETOVANJE

Pravno svetovanje je namenjeno vsem, ki se v vsakdanjem življenju zaradi svoje spolne usmerjenosti, spolne identitete ali spolnega izraza srečujejo z diskriminacijo ali vprašani pravne narave. Vključuje tudi informiranje o pravicah, postopkih ter možnih korakih za doseg cilja. V okviru pravnega svetovanja deluje tudi mreža certificiranih LGBT-prijaznih odvetnikov in odvetnic. E-pošta: pravna.svetovalnica@legebitra.si www.LGBTpravice.si

ZAUPNO TESTIRANJE NA LEGBITRI

Ponujamo brezplačno in zaupno testiranje na HIV, hepatitis B in C, sifilis, oralno in rektalno gonorejo za vse moške, ki imajo spolne odnose z moškimi (MSM) in transspolne osebe. Vsem, ki še niso cepljeni, omogočamo brezplačno cepljenje na hepatitis A in B, že cepljenim pa omogočamo brezplačno meritev titra protiteles za hepatitis B.

Testiranja občasno potekajo tudi v klubu Tiffany, savni District 35 in drugih krajih po Sloveniji.

Za termin in lokacijo testiranja obišči www.KAJisces.si

TELEFON ZA OSEBE, KI ŽIVIMO S HIVOM

Svetovalec ti na voljo za pogovor, podporo in informiranje o HIV vsak delovnik, od 10. do 16. ure. Lahko pošlješ tudi SMS sporočilo. Telefon: 030 478 578

BUDDY PROGRAM ZA OSEBE, KI ŽIVIMO S HIVOM

Izvajajo ga vrstniški svetovalci – buddyji, nekateri so HIV pozitivni, nekateri pa HIV negativni. Vsak uporabnik programa ima na voljo enega buddyja.

E-pošta: buddy@legebitra.si

Telefon: 030 478 578 (vsak delovnik, od 10. do 16. ure)

PLUSHIVISTI

Anonimna skupina HIV pozitivnih gejev za samopomoč. Telefon: 040 144 394. E-pošta: info@plushivisti.si www.plushivisti.si

KEMSEKS

Informacije o varnejši uporabi drog, manj tveganem spolnem vedenju in program samopomoči za uporabnike kemseksa. info@kemseks.si www.kemseks.si

INFORMACIJSKI CENTRI IN KNJIŽNICE**INFO TOČKA LEGEBITRE**

Trubarjeva 76a, 1000 Ljubljana. Odprto pon/sre/čet med 12. in 16. uro, tor/čet med 12. in 18. uro. E-mail: info@legebitra.si Telefon: (01) 430 51 44 www.legebitra.si

LEZBIČNA KNJIŽNICA

Metelkova 6, 1000 Ljubljana (1. nadstropje, prostori Škuc LL). Izposoja ob četrtkih in petkih, od 15. do 19. ure. Telefon: (01) 432 73 68 www.ljudmila.org/lesbo/knjiznica.htm

GALERIJA MEDIA NOX (Kotiček za istospolno usmerjene mlade) in Homodok Maribor (Arhiv za gejevsko in lezbično študije) Židovska 12, 2000 Maribor www.facebook.com/GalerijaMediaNox

SIQRD

Imenik slovenskih LGBT virov. www.ljudmila.org/siqr

BLOG GLAVCA

Blog o varnejši spolnosti za

moške, ki seksajo z moškimi. <http://glavca.blog.si>

LGBT PRAVICE

Ozaveščanje LGBT-oseb o pravicah, krepitev aktivnega državljanstva in vladavine prava. www.lgbtpravice.si

KAJISČEŠ.SI

Osveščanje o varnejši spolnosti, testiranju in življenju s HIVom. www.KAJisces.si

LGBT ORGANIZACIJE**DIC LEGEBITRA**

www.legebitra.si

GEJEVSKA SEKCIJA ŠKUC MAGNUS

www.magnus.si

LEZBIČNA SEKCIJA ŠKUC LL

www.ljudmila.org/lesbo

DRUŠTVO DIH – ENAKOPRAVNI POD MAVRICO

www.dih.si

DRUŠTVO PARADA PONOSA

www.ljubljana.pride.org

ŠPORTNO DRUŠTVO OUT IN SLOVENIJA

www.outinslovenija.com

LINGSIUM, SKUPINA ZA ISTOSPOLNO USMERJENE MLADE MARIBOR

www.facebook.com/Lingsium/

NEFOMALNA SKUPINA MEDOTI

www.medoti.si

TRANSAKCIJA

transakcija.si www.facebook.com/transakcija

KVARTIR

www.facebook.com/drustvokvartir

KLUBI, BARI IN SAVNE**KLUB TIFFANY**

Masarykova 24, stavba Lovci, prtiličje (Metelkova mesto) www.kulturnicenterq.org

KLUB MONOKEL

Masarykova 24, stavba Lovci, prtiličje (Metelkova mesto) www.klubmonokel.com

SAVNA GYMNASIVM

Ulica pohorskega bataljona 34, Ljubljana <http://klub-libero.si>

SAVNA DISTRICT35

Stegne 35, 1000 Ljubljana www.district35.si

PRITLIČJE

(De facto HQ for the city's LGBT scene)

Mestni trg 2, Ljubljana <http://prtilicje.si> www.facebook.com/prtilicje

FORUMI**Mavrični forum**

www.mavricni-forum.net
Forum za asekualne osebe aslo.mojforum.si
Rozalija (za roza mame in očete) rozalija.editboard.com
Forum No Labels nolabels.si/forum

KULTURA**FESTIVAL LGBT FILMA**

Najstarejši tovrstni festival v Evropi. Poteka vsako leto konec novembra/začetek decembra. www.ljudmila.org/siqrdfgjf

RDEČE ZORE

Mednarodni feministični in kvirovski festival. Poteka vsako leto marca. www.facebook.com/rdecezore

ŠKUC – KULTURNI CENTER Q, KLUB TIFFANY

Literarni večeri, bralni krožek, performansi, koncerti, razstave, filmski večeri, delavnice idr. www.kulturnicenterq.org

ZBIRKA LAMBDA

Zbirka literarnih in teoretskih del s področja homoseksualnosti. www.ljudmila.org/siqrdf/lambda

ZBIRKA VIZIBILIJA

Lezbična knjižna zbirka. www.ljudmila.org/lesbo/vizibilija.htm

PRIJAVA HOMO-, BI- in TRANSFOBNEGA NASILJA POVEJ NAPREJ!

(Društvo informacijski center Legebitra) Prijava: info@legebitra.si ali (01) 430 51 44

LGBT PRAVICE

www.lgbtpravice.si/prijavi

ROZA ALARM (ŠKUC LL)

Prijava: www.ljudmila.org/lesbo/alar

CERTIFIKAT »LGBT prijazno«

S pridobitvijo certifikata se prejemniki zavežejo, da v svoji organizaciji zagotavljajo boljše razumevanje temeljnih človekovih pravic LGBT-oseb. Mestna uprava Mestne občine Ljubljana Več: www.ljubljana.si/si/zivljenje-v-ljubljani/lgbt/

TA LAJNA **KAJ PA MISLIŠ,**
VSEBUJE **DA VSEBUJE**
RAZNE PRIMESI. **TVOJA?**

TESTIRAJ, MANJ RISKIRAJ!



#testirajmanjriskiraj

Več informacij o testiranju: testi.drogart.org.
Za vsa vprašanja glede manj tvegane
uporabe ali težav zaradi drog smo na voljo na
041 730 800 ali svetovanje@drogart.org.



Co-funded by
the European Union



DrogArt

TVOJ BUDDY

Podpora za osebe s hivom

Osebno, spletno ali telefonsko
svetovanje in podpora

Druženje

Pomoč v primeru diskriminacije

Praktični napotki, informacije in pomoč

Za več informacij

nas pokliči
030 478 578

nam piši
buddy@legebitra.si

anonimno in zaupno

KAJiščeš.si/buddy





Podpora pogovorom v vsakdanjem življenju oseb, ki živijo s hiv

Interaktivno orodje, ki ga je pripravilo podjetje ViiV Healthcare v partnerstvu z zdravstvenimi delavci in združenji bolnikov, za podporo ljudem, ki živijo s hiv

<https://unity-tool.com/sl-sl>

O morebitnih dodatnih vprašanjih se posvetujte s svojim zdravnikom.
Vse pravice pridržane. GSK d.o.o., Ljubljana.
Priprava materiala: oktober 2018
SLO/HIVP/0007/18c



GSK d.o.o., Ljubljana
Ameriška ulica 8
1000 Ljubljana
Tel: + 386 (0)1 280 25 00
medical.x.si@gsk.com